HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

ČTRNÁCTIDENÍK ČESKÉ KATOLICKÉ MISIE V CHICAGU

No 15/2001 Cena $ 1.50 JULY 28, 2001

Svatý Gorazd a jeho druhové

Svým příchodem na Velkou Moravu r. 863 bratři Konstantin a Metoděj odstartovali velkolepou slovanskou misii u našich předků. Ačkoli kníže Rostislav očekával z Byzance výprvu s několika desítkami kněží a s biskupen v čele, nebyl nakonec zklamán, i když přišel jen jeden kněz – Konstantin a jeho bratr Metoděj, který byl teprve jáhnem. Konstantin ještě před odchodem na Velkou Moravu sestavil podle vzoru malé řecké abecedy slovanské písmo, tzv. glagolici (nazvána podle čtvrtého písmene abecedy glagol = hlas), která dodnes budí obdiv odborníků, a přeložil do slovanštiny nejpotřebnější náboženské texty. Po příchodu na Moravu se oba bratři dali do pilné práce nejen kazatelské a liturgické, ale také do práce pedagogické, kdy zřizovali u kostelů školy, aby přímo z domácích obyvatel vychovali své spolupracovníky a pokračovatele. O velkém množství takových zařízení svědčí mnohé archeologické vykopávky např. Na Valách ve Starém Městě, v Sadech, kde podle velkého mnžství nálezů pisátek byla církevní škola či klášter a nebo Hradisko sv.Klimenta u Osvětiman, asi 20 km jižně od dnešního Velehradu, kde býval klášter řehole sv.Bazila, který se stal semeništěm kněžského dorostu. A právě zde začíná historie žáků svatých bratří Cyrila a Metoděje: Gorazda, Klimenta, Nauma, Angelára a Sávy, kteří jsou ve východní církvi uctíváni spolu se svými učiteli jako „svatí sedmipočetníci."

Oba bratři si nechali své působení na Velké Moravě potvrdit od papeže, když roku 869 přes Panonii, kde vládl Pribinův syn Kocel, přišli do Říma. Papež Hadrián II. (867-872) tehdy schválil bohoslužbu ve slovanském jazyce, a protože Konstantin, který přijal řeholní jméno Cyril v Římě zemřel, svěřil úřad panonsko-moravského arcibiskupa Metodějovi, který byl vysvěcen na biskupa a žáci svatých bratří, kteří je doprovázeli, byli posvěceni na kněze, jáhny a podjáhny.

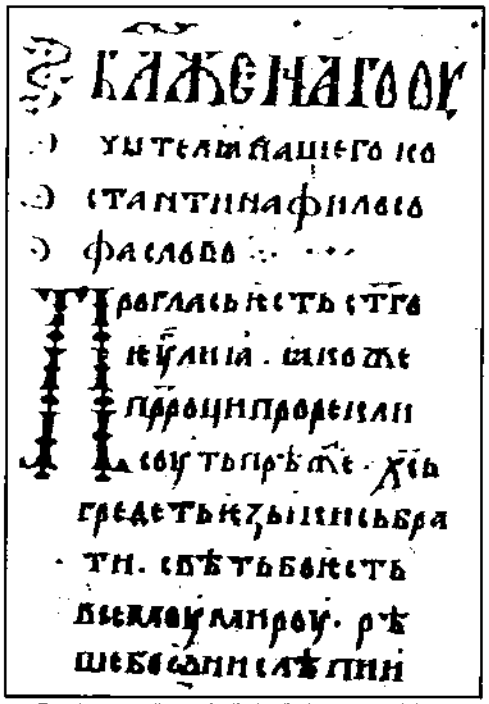
Další činnost sv.Metoděje však nebyla snadná. Především narážel na trvalé nepřátelství bavorských biskupů, kteří s kněžími latinského obřadu pokládali slovanské území za svoji misijní oblast, a Metoděje na zpáteční cestě z Říma nechali i s některými žáky zajmout a skoro tři roky věznili v Ellwangen. Podobný osud stihl i velkomoravského knížete Rastislava, který byl zradou svého synovce nitranského knížete Svatopluka zajat a v Řezně oslepen. Svatopluk se následně stal pánem Velké Moravy (871-894) a německý král Arnulf mu posílal německé kněze, mezi nimž vynikl jako osobní rádce knížete Wiching. Na zásah nového papeže Jana VIII. (872-882) byl Metoděj z internace propuštěn a vrátil se na Velkou Moravu ke svému dílu. V tomto období Svatopluk rozšířil svou říši, takže mu na západě podléhalo knížectví české, na jihu si podrobil Panonii, na severu mu patřili Vislané, Slezané a Milčané až po řeku Labe v Sasku. Metoděj v té době pokřtil českého knížete Bořivoje a poslal do Prahy jednoho ze svých nejlepších žáků, kněze Pavla, který se stal kaplanem české knížecí rodiny a měl velký vliv na duchovní formaci sv.Ludmily i jejího vnuka sv.Václava. Velkomoravské misijní centrum pak posílalo další slovanské kněze do Čech.

Intriky kněze Wichinga i nepochopení knížete Svatopluka donutily Metoděje k nové návětvě Říma, kde znovu obhájil své učení a Jan VIII. opět potvrdil slovanskou liturgii bulou Industriae tuae. Zároveň povýšil Metoděje na moravského metropolitu a vzal Svatoplukův stát pod ochranu papežského stolce. Wiching ovšem byl jmenován biskupem-sufragánem v Nitře, která byla podřízena Metodějovi. Na sklonku života pak Metoděj navštívil ještě milovanou Konstantinopol, kde byl právě odstraněn Fotiův rozkol. Před smrtí pak ještě dokončil po návratu na Velkou Moravu se svými žáky překlad celého Starého zákona do slovanského jazyka. Slábnoucímu arcibiskupovi pak už zbýval jen jeden úkol – ustanovit svého nástupce. Tím se chtěl stát nitranský biskup Wiching. Ten si však pro svou arogantnost a nové útoky proti slovanským kněžím od Metoděje vysloužil exkomunikaci a jako nástupce byl vybrán kněz domácího původu jménem Gorazd.

Při svém výběru si Metoděj počínal prozíravě. Přestože jeho favoritem byl nejstarší žák Kliment, mimořádně talentovaný a oddaný muž, který se k němu připojil už v olympském klášteře, neoznačil za svého nástupce jeho, ale Gorazda. Svým spolupracovníkům odůvodnil své rozhopdnutí takto: „Je to muž svobodný z vaší země, dobře obeznalý v latinských knihách a zbožný." Metoděj věděl, jak silnou opozici proti sobě bude nový arcibiskup mít a usoudil, že moravská vládnoucí vrstva spíše přijme tohoto kněze z vynikající moravské rodiny než cizince. Navíc Gorazd byl muž mimořádně vzdělaný nejen ve slovanském jazyce, ale stejnou měrou i v latinském písemnictví. A čeho si Metoděj obzvlášť cenil - měl i potřebnou diplomatickou obratnost, bez které by v komplikovaných podmínkách dvojího ritu a dvojího jazyka na Moravě neobstál.

Když Metoděj 6.dubna 885 ve věku sedmdesáti let zemřel, biskup Wiching a kníže Svatopluk se s Metodějovým rozhodnutím nespokojili, ale obrátili se s věcí opět do Říma k novému papeži Štěpánu V.(885-891), který nakonec slovanskou liturgii zakázal. Wiching se rozhodl celou záležitost jednou pro vždy vyřešit násilím. Všichni kněží, kteří se neodřekli slovanské liturgie - a bylo jich hodně - byli vyhnáni, jiní uvězněni, mnozí pak prodáni do otroctví. Bulharský arcibiskup Theofylakt, životopisec jednoho z těchto vyhnanců, Metodějova žáka svatého Klimenta Ochridského, celou situaci barvitě popisuje: „Jedny nelidsky mučili a druhým vykrádali příbytky, spojujíce ziskuchtivost s bezbožností. Jiné vláčeli nahé v trní, a to většinou lidi staré. A kteří z kněží a jáhnů byli mladší, ty prodávali Židům, sami hodní Jidášova osudu a oprátky. Kdo

Foto na titulní straně:
Stříbrné pozlacené nákonči z Mikulčic s postavou žehnajícího biskupa z doby cyrilometodějské

Proglas – veršovaný předzpěv ke slovanskému překladu evangelií od sv.Cyrila (rukopis psaný cyrilicí)

měli hodnost učitelů, jako byl onen Gorazd, jehož povznesla ctnost na Metodějův stolec, avšak zloba heretiků odstraněním tohoto muže zbavila onen stolec ozdoby, a rovněž kněz Kliment, muž nejznamenitější, i Sáva, Naum a Angelár, tyto tedy a ještě více jiných významných mužů zavřeli v okovech do vězení, kde se jim odepřela veškerá útěcha, když ani příbuzní, ani známí je nesměli nijakým způsobem navštěvovat."

Avšak ani to Wichingovi nestačilo. Věděl, že i tak jsou pro něj přední mužové slovanského duchovenstva nebezpeční, a hleděl se jich proto co nejdříve zbavit a postaral se o jejich vyhnání ze země. Vězňové byli předáni německým vojákům, kteří je pak hnali směrem k Dunaji, a to, opět podle Theofylaktova líčení, zcela nahé. „Takto jim současně způsobili dvojí zlo: hanbu a utrpení z mrazivého větru, který ustavičně v podunajských končinách dorážel. Ba i meče jim přikládali na šíje, jako by je chtěli zabít, a k bokům přikládali kopí, jako by je chtěli do nich vrazit, aby neumírali jedinou smrtí, ale tolikrát,kolikrát ji očekávali, i toto vojákům přikázali nepřátelé." Tak opouštěli Moravu někdejší žáci sv.Cyrila a Metoděje.

Osud samotného Gorazda je dodnes nejasný. Existují však domněnky, že ze země vyhnán nebyl. Byl přece příslušník vznešeného domácího rodu. Není vyloučeno, že se ukrýval na dvoře některého z velmožů nakloněných slovanské liturgii a že byl kolem roku 900, kdy, na Velkou Moravu přišli legáti papeže Jana IX., aby reorganizovali moravskou provincii, dosazen do funkce moravského arcibiskupa. Existují však i teorie, že odešel do Polska nebo do Bulharska. Jisté je jen jedno: ať už se jeho další osudy vyvíjely jakkoli, byl Gorazd mimořádně nadaným a ušlechtilým člověkem, vynikajícím vzdělancem a skutečně důstojným následovníkem soluňských bratří.

Kliment s Naumem a Angelárem naproti tomu prokazatelně odešli do Bulharska, k němuž tehdy patřila i Makedonie. Bulharský chán Boris (852-889) je přijal s otevřenou náručí, protože ve sporech o jurisdikci nad Bulhary mezi Římem a Konstantinopolí se přiklonil k Byzanci. Poskytl slovanským kněžím vyhnaným z Moravy útočiště a skvělé možnosti působení a založil pro ně středisko v makedonském Ochridu (u Ochridského jezera, na rozhraní dnešní Makedonie, Albánie a Řecka asi 200 km západně od Soluně). Za Borisova nástupce Symeona se pak dokonce Kliment stal prvním bulharským biskupem. V Ochridu je také pochován (+ 916) a je považován za zakladatele národní kultury. Asi 30 km odtud je klášter sv. Naum, který byl působištěm dalšího z žáků sv.Cyrila a Metoděje sv.Nauma.

Další skupinu slovanských kněží ponechal Boris v severobulharské Preslavi. Vytvořila se tak dvě centra slovanské liturgie, která se pak odtud šířila do celého Bulharska. V těchto střediscích se ustavily i dvě nové staroslověnské literární školy a překladatelská střediska. Zatímco v Ochridu se dále pěstovala tradice hlaholská, v Preslavi byla hlaholice postupně nahrazována tzv. cyrilicí, písmem odvozeným z velkých písmen řecké abecedy a pojmenovaným na počest svatého Cyrila. Z cyrilice se později vyvinula azbuka. Tak byl kulturní odkaz Cyrila a Metoděje zachráněn a později předán i jiným slovanským národům, zejména Srbům a Rusům.

Wiching se přes všechny své úskoky patrně nikdy moravským arcibiskupem nestal. Prameny o něm hovoří nadále jen jako o biskupovi nitranském. V roce 893 vyhlásil východofranský král Arnulf Svatoplukovi válku. Wiching nevěřil, že by se Morava ubránila takové přesile a přidal se k Arnulfovi. Jenže Svatopluk útoku odolal, jeho říše zůstala neporažena a Wiching svojí zradou nitranské biskupství navždy ztratil. Arnulf ho sice jmenoval svým kancléřem, ale to Wichingovu ctižádost uspokojit nemohlo. V r.899 ho pak Arnulf jmenoval biskupem pasovským, ale bavorští kněží v zápětí prosadili zrušení jeho volby.

V roce 894 se však Morava ocitla bez biskupa. A právě v této kritické chvíli - někdy v polovině roku 894 - Svatopluk, kníže moravský, zemřel. Vládu v zemi převzali jeho synové a uzavřeli s Arnulfem mír. Jenže už v roce 898 propukl mezi Svatoplukovými syny,starším Mojmírem II. a mladším Svatoplukem II. boj, který vyhrál Mojmír II. Ztratil sice některá podmaněná území, odpadly i Čechy, ale jednotu a samostatnost původní říše uhájil. V roce 899, pak Mojmír II. vyslal do Říma poselstvo se žádostí o obnovení moravské arcidiecéze a o jmenování nové moravské hierarchie. Papež Jan IX. (898-900) mu obratem ochotně vyhověl. Odeslal na Moravu své legáty, a to ve vskutku reprezentativním složení. Jeden z legátů byl arcibiskup a další dva byli biskupové. Měli tedy pravomoc udílet samostatně biskupská svěcení. Legáti skutečně ustanovili na Moravě arcibiskupa a vysvětlil tři biskupy. Někdejší církevní organizace moravského státu tak byla nejen obnovena, ale její výstavba byla teprve teď plně dovršena. Na rozdíl od dob Metodějových si mohla moravská hierarchie nyní sama světit další biskupy a udržovat tak kontinuitu své církve zcela nezávisle na bavorském episkopátu. Nebyla to už ovšem církev slovanská, nýbrž latinská.

Na druhé straně její biskupové byli všichni domácího původu a sledovali tudíž výhradně moravské státní zájmy. Mojmír II. triumfoval, avšak Morava byla už jen krůček od svého tragického konce. Zanikla při nájezdech středoazijských Maďarů někdy kolem roku 907.

Památka svatého Gorazda, Klimenta, Nauma, Angelára a Sávy, žáků svatých Cyrila a Metoděje se slaví 27.července.

Karel Chrobák

Liturgická čtení

18.neděle v mezidobí – 5.srpna 2001

1.čtení - Kaz 1, 2;21-23

Čtení z knihy Kazatel

Marnost nad marnost - praví Kazatel - marnost nad marnost, všechno je marnost.

Vždyť se stává, že někdo pracuje moudře, rozvážně a úspěšně, a nakonec to dá do vlastnictví jinému, kdo na tom nepracoval. I to je marnost a velké zlo. Co má člověk za všechno svoje namáhání a snahu, s níž se plahočí pod sluncem? Ano, po všechny dny má jen starosti; trápení je jeho zaměstnání, ani v noci si jeho srdce neodpočine. I tohle je marnost.

2.čtení - Kol 3, 1-5.9-11

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři!

Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte tedy o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslete, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Umrtvěte proto všechno, co je ve vašich údech pozemského: smilství, nečistota, chlípnost, zlá žádostivost a chamtivost, to je modloslužba.

Neobelhávejte jeden druhého. Svlečte ze sebe člověka starého s jeho počínáním, a oblečte člověka nového, který se obnovuje k správnému poznání, aby se podobal svému Stvořiteli. Tady už není Řek nebo Žid, obřezaný nebo neobřezaný, barbar, Skyta, otrok nebo člověk svobodný, ale všecko a ve všem je Kristus.

Evangelium - Lk 12, 13-21

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Někdo ze zástupu požádal Ježíše: „Mistře, řekni mému bratrovi, aby se rozdělil se mnou o dědictví!“

Odpověděl mu: „Člověče, kdo mě ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?“

Potom jim řekl: „Dejte si pozor a chraňte se před každou chamtivostí. Neboť i když má někdo nadbytek, jeho život není zajištěn tím, co má.“

Pověděl jim toto podobenství: „Jednomu bohatému člověku se na poli hojně urodilo. Uvažoval tedy sám pro sebe: ‚Co udělám? Vždyť už nemám, kam svou úrodu uložit! Tohle udělám,‘ řekl si, ‚strhnu své stodoly, vystavím větší a tam složím všechno své obilí i své zásoby. Pak si mohu říci: Máš velké zásoby na mnoho let. Klidně si žij, jez, pij, vesele hoduj!‘

Bůh mu však řekl: ‚Blázne, ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši a čí bude to, co jsi nashromáždil?‘ Tak to dopadá s tím, kdo si hromadí poklady, ale není bohatý před Bohem.“

Myšlenky ke čtením

1. čtení

Kniha Kazatel je ojedinělou knihou celé bible. Autor sebe i své čtenáře trápí nepříjemnými otázkami, na které od teologů a filozofů své doby nedostal odpověď. Knihu lze s užitkem číst pouze v kontextu celého Písma svatého.

Právě úvodní věta (Kaz 1,2) je mottem celé knihy, tématem, které je dále rozvíjeno a konkretizováno. Tato slova by mohl napsat každý dnešní nevěrec, který by měl odvahu pohlédnout s Kazatelem až na konec všeho, co člověk dělá a žije. Takovou odvahu ovšem zpravidla nemá.

Další verše demaskují jednoho ze skrytých bohů člověka - práci. Ne, že by Kazatel práci jako takovou odmítal. Ale vidí, že na ni nemůže vložit všechnu naději, že nevede ke spáse, ke štěstí bez trápení. Všechno plahočení a namáhání totiž nevede člověka k absolutnímu bezpečí, k odpočinutí a spočinutí srdce, za kterým by nebylo starostí a trápení. Slova Kazatele provokují otázku: Co tedy není marnost?

2. čtení

Křesťan neočekává nový život až v budoucnosti. Skrze víru a křest je již k novému životu vzkříšen a je „s Kristem skryt v Bohu.“ Sílu k životu již tedy nečerpá z pozemských zdrojů, ale od Boha. Nese tedy pečeť Boží síly a moci. Člověk, který křtem obdržel novou životní roli, totiž roli Kristova svědka, má podle této životní role žít. Proto se musí zříci všeho, co do ní a do nové existence nepatří.

Evangelium

Ježíš zaujímá svobodný postoj a nenechá se vmanipulovat do sporů, které mu nepřísluší řešit. Svobodný postoj proklamuje i vůči „bohatství tohoto světa.“ Není zde odmítán majetek jako takový. Ježíš odmítá omyl chtít si zajistit život tím, že si něco nahromadíme. Odsuzována je chamtivost, ne věci samy o sobě!

Bylo by zřejmě omylem se domnívat, že mírou špatnosti je množství věcí, které člověk shromáždí. V pohledu tohoto evangelia tomu vůbec tak není. Neklade nám otázku „Kolik toho máme?“, ale otázku: „Nač spoléháme? Čím se cítíme být zajištěni?“ A tak, jak pro někoho je zajištěním jen milion na vkladní knížce, tak pro jiného to může být jedna výhodná protekce či práce, kterou se naučil a na kterou spoléhá, nebo pár dolarů, které má v kapse, a které nikomu nedá. Míra špatnosti může být stejná! Protože jeden jako druhý může sice v Boha věřit, ale mohou se všichni stejně bát spolehnutí se na Boží péči, stejně se mohou bát překvapení, chudoby, nenadálých věcí. Dnešní člověk ví, že ho vyléčí léky, pobaví televize, nasytí výplata a supermarket, pohřbí Pohřební ústav - tak čeho by se bál než jen toho, aby „nevypadl ze hry,“ aby se nedostal do postavení nejistého člověka, který by na některou z těch samozřejmostí mohl ztratit nárok? Toho lze ovšem využít báječně k manipulaci...

Stůl Slova

P. Ing. Aleš Opatrný

Myšlenky ke čtením

1. čtení

Autor líčí Boží moudrost a moc, která se projevila při odchodu vyvoleného národa z egyptského zajetí. Tuto událost nepřipomíná jen jako nějakou historickou událost, ale jako vyznání mocí a síly Hospodina, která se projevila mnohokrát v dějinách. S Boží mocí lze počítat stále.

2. čtení

11. a 12. kapitola listu Židům pojednávají o víře a jsou adresovány křesťanům, kteří ve své víře ochabovali. Víra podle autora znamená víc, než jen souhlas s nějakými pravdami a také více než trpělivost a statečnost. Víra má také původ ve věrnosti Boží. Autor vykresluje starozákonní osobnosti, které na této věrnosti postavili svůj život a ukazuje na ovoce, které to přineslo.

Evangelium

Úryvek obsahuje několik témat. Těžištěm může být Ježíšovo ujištění, že i přes to (anebo právě proto) že jsou jeho učedníci podle měřítek tohoto světa slabí a je jich málo, se na nich může projevit Boží moc. Kdy tento mocný Bůh přijde, není jisté, ale, jak říká evangelium, jisté je, že přijde. Křesťan s tím může a má počítat a svůj život podle toho zařídit...

Stůl Slova
P. Ing. Aleš Opatrný

Liturgická čtení

19.neděle v mezidobí – 12.srpna 2001

1.čtení - Mdr 18, 6-9

Čtení z knihy Moudrosti.

Ta noc, (v níž byli pobiti prvorozenci Egypťanů,) byla napřed oznámena našim otcům, aby byli dobré mysli, když bezpečně poznají, jakým přísahám uvěřili. Pak tvůj lid už očekával záchranu spravedlivých a zkázu nepřátel. Neboť čím jsi trestal protivníky, tím jsi oslavil nás, když jsi nás povolal. Vždyť skrytě obětovaly zbožné děti dobrých (rodičů) a svorně si uložily božský zákon, že svatí budou mít stejný podíl na stejných dobrech i stejných nebezpečích, když předtím zazpívali chvalozpěvy otců.

2.čtení – Žid 11, 1-2.8-19

Čtení z listu Židům.

Bratři!

Víra je obsahem toho, v co doufáme, je přesvědčením o věcech, které nevidíme. Pro ni se našim předkům dostalo pochvaly. Protože Abrahám věřil, uposlechl (Boží) výzvy, aby se vystěhoval do země, kterou měl dostat v dědičné držení; vystěhoval se, ačkoli nevěděl, kam jde. Víra ho vedla k tomu, aby se usadil v zaslíbené zemi jako cizinec, bydlel ve stanu, podobně jako Izák a Jakub, kterým se dostalo dědictvím stejného příslibu. Čekal totiž na město s pevnými základy, které sám Bůh vystaví a založí. I Sára uvěřila, a proto dostala sílu stát se matkou, a to přes svůj pokročilý věk, protože se spolehla na toho, který ten slib dal. A tak z jednoho muže, a to už vetchého, vzešlo tolik potomků jako hvězd na nebi a jako písku na mořském břehu, který nikdo nespočítá.

Tito všichni umírali s vírou, i když se nedočkali toho, co bylo slíbeno: jen zdáli to viděli a radostně vítali a prohlašovali, že jsou na zemi jenom cizinci a přistěhovalci. Když tak mluvili, dávali tím najevo, že pravou vlast teprve hledají. Kdyby měli na mysli tu, z které se odstěhovali, měli by přece dost času se tam vrátit. Ale oni toužili po lepší vlasti, totiž nebeské. Proto se ani Bůh za ně nestydí a nazývá se jejich Bohem a připravil jim město.

Protože měl Abrahám víru, přinesl Izáka v oběť, když ho Bůh zkoušel. Svého jediného syna chtěl obětovat, třebaže mu bylo slíbeno: ‚Od Izáka budeš mít potomky.' On totiž uvažoval takto: Bůh má dost moci, aby vzkřísil třebas i mrtvé. Proto také Izáka dostal nazpátek i jako předobraz.

Evangelium - Lk 12, 32-48

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš řekl svým učedníkům:

„Neboj se, malé stádce! Váš Otec rozhodl, že vám dá království. Prodejte svůj majetek a rozdejte na dobré skutky. Opatřte si měšce, které nezpuchřejí, poklad v nebi, kterého neubývá, kam se k němu zloděj nedostane a kde ho mol nerozežere. Vždyť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří, abyste Se podobali lidem, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, když přijde a zatluče. Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu najde, jak bdí. Amen, pravím vám: Přepáše se, pozve je ke stolu, bude chodit od jednoho k druhému a obsluhovat je. A když přijde po půlnoci nebo při rozednění a nalezne je tak, jsou blahoslavení.

Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, nenechal by ho prokopat se do domu. I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete."

Petr se ho zeptal: „Pane, říkáš toto podobenství jenom nám, nebo všem?"

Pán řekl: „Kdo je tedy ten věrný a rozvážný správce, kterého pán ustanoví nad svým služebnictvem, aby jim dával včas příděl jídla? Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu najde, že to dělá! Opravdu, říkám vám: Ustanoví ho nad celým svým majetkem. Kdyby si však onen služebník pomyslil: ‚Můj pán hned tak nepřijde,' a začne tlouci čeledíny a děvečky, jíst, pít a opíjet se, přijde pán toho služebníka v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, ztrestá ho a odsoudí ho ke stejnému údělu s nevěřícími. Služebník, který zná vůli svého pána, a přece nic podle jeho vůle nepřipraví a nezařídí, dostane mnoho ran. Ten však, kdo ji nezná, a udělá to, co zasluhuje bití, dostane jich méně. Kdo mnoho dostal, od toho se mnoho očekává, a komu se mnoho svěřilo, od toho se bude víc žádat."

ZE SVĚTA

Rusko a Čína si slíbily věčnou družbu - Čínský prezident Ťiang Ce-min v rámci své čtyřdenní návštěvy Ruska podepsal s ruským kolegou Vladimírem Putinem smlouvu o přátelství, jež se má stát základem „strategického partnerství" obou států. Dohoda, iniciovaná Pekingem, uzavřela desetiletí napětí ve vzájemných vztazích kvůli územním sporům. Putin i Ťiang Ce-min si ve svých komentářích ke smlouvě dali záležet na tom, aby vyvrátili podezření, že je zaměřena proti USA. Ruští diplomaté rovněž popřeli, že prohloubení spolupráce dvou někdejších rivalů lze hodnotit jako uzavření vojenského paktu. „Západ musí dobře vědět, že jsou meze, které se ani my, ani Čína nechystáme překročit," prohlásil náměstek ruského ministerstva zahraničí Alexandr Losjukov, citovaný agenturou Interfax. Moskva ani Peking si nehodlají svázat ruce spojeneckými závazky o automatické vzájemné pomoci v případě napadení jedné ze smluvních stran. Ťiang Ce-min prohlásil, že posláním smlouvy je „předávat rusko-čínské přátelství z pokolení na pokolení." Zárukou má být „hranice věčného míru a družby" mezi oběma státy. Čínský prezident uvedl, že jednání o dosud sporných úsecích společných hranic budou brzy uzavřena. Putin a jeho host podle očekávání ve společném prohlášení kritizovali americký plán na vybudování protiraketového systému (MD) i za cenu likvidace smlouvy o omezené protiraketové obraně ABM z roku 1972. Společnou snahu čelit převaze USA odráží i text dvoustranné smlouvy, v níž se hovoří o úsilí na podporu globální strategické rovnováhy. Putin při hodnocení rozhovorů s Číňany zdůraznil zájem na realizaci konkrétních projektů ekonomické a technologické spolupráce. Rusko a Čínu by měly propojit ropovody a plynovody z nalezišť na Sibiři a Dálném východě. Plynařský gigant Gazprom se bude podílet i na výstavbě čínské distribuční sítě. Pokračovat má spolupráce v oblasti jaderné energetiky, kosmického výzkumu a moderních technologií. Čerstvý zájem Rusové projevili o budování společných ruskočínských technologických parků. Pro Rusko má značný význam zájem Číny na nákupu vojenské techniky a zbraní - bojových letadel, ponorek, vojenských lodí, komponentů protivzdušné obrany. Vojenská spolupráce se stala předmětem další smlouvy. Rusové sice stále přistupují k Číně se značnou opatrností, ozbrojené pohraniční střety před třiceti lety nejsou zapomenuty, ale v současnosti Moskva potřebuje každý dolar za zbrojní dodávky. A Číňané platí spolehlivě. Novým tmelem ve vojenskobezpečnostní oblasti se staly obavy z islamistického extremismu. Udržení územní celistvosti je pro Putina i Ťiang Ce-mina jedním z hlavních bodů vnitřní politiky. Oba partneři zašli ve vzájemné podpoře mnohem dále, než je běžná mezinárodní praxe. Zavázali se nepřipustit na svém území činnost „organizací a skupin poškozujících bezpečnost a územní celistvost" druhého státu. Podle ruského listu Nězavisimaja gazeta stojí za Ťiangovou iniciativou na uzavření smlouvy snaha pojistit se proti riziku, že nová generace čínských vůdců bude na Rusko hledět jako na rivala. „Věčné přátelství" je zkrátka lepší mít potvrzeno na papíře.

Ministři zahraničí zemí skupiny G8 ukončili rozhovory - Ministři zahraničních věcí skupiny sedmi nejvyspělejších zemí a Ruska (G8) se v Římě 19.července shodli na principu vyslání zahraničních pozorovatelů na Blízký východ, jejichž úkolem by bylo umožnit realizaci Mitchellova plánu. Po dvoudenním zasedání jemuž dominoval Blízký východ vzhledem ke zhoršení zdejší situace, zaujali ministři společný postoj a označili aplikaci Mitchellova plánu za jediné řešení, přičemž se shodli na případném vyslání mezinárodních pozorovatelů do regionu. Komise bývalého amerického senátora George Mitchella vypracovala postup, který by měl Izraelce a Palestince přivést zpět k mírovým rozhovorům, a to po ukončení násilností a obnově vzájemné důvěry. Ministři zahraničí G8 rovněž jednali o odzbrojení a o nešíření jaderných zbraní. Ministři zahraničí G8 vyzvali v závěrečném dokumentu schůzky k „posílení strategické stability," přičemž zdůraznili velký význam multilaterálních smluv a dohod o kontrole exportu, jejichž cílem je čelit hrozbě zbraněmi masového ničení a prostředky pro jejich odpalování. Šéfové diplomacie zemí G8 se rovněž zabývali Afrikou, bojem proti chudobě a předcházením konfliktům.

Palestiští kluci se chystají na sebevražené útoky – Islámský džihád patří k organizacím, jež odmítají Američany podporovanou formu mírového urovnání na Blízkém východě, která v očích jejích stoupenců znamená vzdát se bez boje Izraelcům a jejich rozpínavosti na muslimské půdě. Stojí proto v opozici i vůči vedení Jásira Arafata, označovaného za vlastizrádce. A zatímco se Arafat přinejmenším formálně hlásí k mírovému procesu, Islámský džihád vsadil na pumové útoky nikoli jen na okupanty v Palestině, ale i proti civilistům v samotném Izraeli. „Učíme děti, že sebevražedné pumové útoky jsou tím jediným, co Izraelce zastraší," řekl zpravodaji BBC v Gaze Jeremy Cookovi jeden z lektorů v letní škole pro malé teroristy Muhammad Chattáb. „A vedeme je i k tomu, že na tento postup máme právo." Sebevražedné útoky uplynulých měsíců podnikli Arabové ve věku přes 20 let. Tábor Islámského džihádu absolvují chlapci ve věku 12 až 15 let, a zdá se, že k tomuto činu jsou odhodláni i oni. „Ano," odpověděl BBC na otázku, zda je připraven k zemřít v akci, 14letý Muhammad. „Chci osvobozovat Palestinu a být součástí revoluce." Mladíci jeho věku potřebují k podobnému uvažování zvláštní motivaci. Její částí je bezpochyby zoufalství v uprchlických táborech, obrázky obětí izraelských vojenských operací i teroru židovských extremistů na okupovaných územích. A také propaganda. Učitel Chattáb chlapcům vysvětluje, že odměnou za sebevražedný atentát je následné výlučné postavení v ráji. Před časem vyvolal v Izraeli rozhořčení propagandistický spot v palestinské vládní televizi, který stejné poselství vysílal do každé arabské domácnosti: chlapec nápadně podobný 12

letému Muhammadu Dúrovi, který byl loni zastřelen v pásmu Gazy, si v něm bezstarostně pouští draka na rozkvetlé rajské louce. Izraelské reakce byly jednotné ve dvou ohledech - označovaly klip za jasný důkaz podněcování násilností přímo palestinskou vládou.

V Afghánistánu propukla epidemie cholery -Nejméně 45 osob, většinou dětí, zkosila epidemie cholery na severu Afghánistánu, který je pod kontrolou protitalibanské opozice. Boj s nemocí v oblastech zmítaných občanskou válkou je velmi složitý. Epidemie se rozšířila v provincii Balch, o kterou v posledních měsících urputně bojují ozbrojené síly opozičního generála Ahmada Šáha Masúda a islámské milice fundamentalistického hnutí Taliban. Masúdův mluvčí Mohammed Ashraf Nadeem řekl, že oběti zahynuly do 24 hodin od prvních symptomů nemoci – průjmů, zvracení a horečky. „Nikdo jim nemohl pomoci. Nemáme žádné kliniky, nemocnice, ani lékaře," sdělil. Epidemie cholery se zde objevují téměř každý rok. V sousedním Pákistánu se podle Stephanie Bunkerové podařilo Světové zdravotnické organizaci a organizaci UNICEF zastavit epidemii již v počátku. Obě organizace potvrdily výskyt nemoci v Afghánistánu. Boje mezi Talibanem a opozičními sílami se soustřeďují na severu země a přísun pomoci do postižených oblastí je tak téměř nemožný. Přesto se mezinárodní organizace snaží pomáhat. „Léky, které jsme měli k dispozici v době vypuknutí nemoci byly pro většinu obyvatel příliš drahé," řekl Nadeem. Jedna dávka stojí asi tři dolary, což je ve zbídačené zemi, kde průměrný měsíční příjem činí asi 9 dolarů, naprosto neuvěřitelná částka. Množství lidí, kteří mají práci je navíc mizivé.

Muslimští soudní znalci nalezli další masové hroby v Bosně - Členové muslimské Komise pro pohřešované osoby nalezli dva masové hroby s těly muslimských civilistů, kteří byli zabiti počátkem bosenské války z let 1992 až 1995. V Sarajevu to oznámil zástupce šéfa komise Jasmin Odobašić. S odvoláním na očité svědky informoval, že masové hroby obsahující asi třicet těl byly objeveny v blízkosti města Sanski Most, které leží 175 kilometrů severozápadně od bosenské metropole. Jde prý o pozůstatky muslimů ze tří vesnic; bosenskosrbští vojáci je prý „popravili" v roce 1992. Během bosenské války bylo podle odhadů zabito přes 200.000 lidí. Více než 20 000 osob je stále pohřešováno. Po roce 1995 byly na různých místech v zemi objeveny pozůstatky více než 6000 obětí bosenské války.

Výbuch skladiště petard v Číně - Muž obviněný z nezákonného skladování petard v severočínské vesnici Ma-fang v provincii Šan-si, kde exploze 16.července zcela zničila asi 30 příbytků, se vzdal policii. Výbušniny ukryl v domě svého bratra poté, co úřady zavřely jeho ilegální továrnu na výrobu zábavní pyrotechniky. Výbuch si podle oficiálních údajů vyžádal 69 mrtvých a 85 raněných. Kampaň proti výbušninám zahájily čínské úřady poté, co při březnovém pumovém útoku v severočínském průmyslovém městě Š'-ťia-čuang zahynulo přes 100 lidí. Tehdejší viník a jeho dva komplicové dostali trest smrti. Jiná březnová tragická nehoda se odehrála ve školní budově v jihočínské provincii Ťiang-si, kde při výbuchu zahynulo 42 studentů a učitelů. Děti byly nuceny ve škole ilegálně vyrábět petardy pro zlepšení finanční situace této instituce.

Kosmická stanice má nové zařízení - Dva američtí astronauti v noci úspěšně připevnili dvě kyslíkové nádrže na novém východu Mezinárodní vesmírné stanice (ISS). Závada na počítači sice jejich plánovaný výstup do volného prostoru poněkud zpozdila, na výsledek jejich mise ale neměla žádný vliv. Michael Gernhardt a James Reilly potřebovali k instalaci jedné nádrže asi půl druhé hodiny. Na dálku jim z kabiny vydatně pomáhala jejich kolegyně Susan Helmsová, která obsluhovala sedmnáctimetrové mechanické rameno stanice. Astronauti musí umístit okolo nedávno usazené podtlakové komory, která má sloužit jako nový východ ze stanice, celkem čtyři nádrže se stlačeným plynem. Každá z nich váží 540 kilogramů. Po kompletaci zařízení budou moci Američané opouštět stanici ISS ve svých kombinézách. Dosud si k pohybu mimo stanici museli půjčovat kombinézy uzpůsobené stávající podtlakové komoře od svých ruských kolegů.

Zemřela Katharina Grahamová - Jedna z nejvýznamnějších osobností současného vydavatelského světa, Američanka Katharina Grahamová zemřela v úterý 17. července ve věku 84 let na následky těžkého úrazu hlavy, který utrpěla před několika dny při pádu na betonový chodník v Idahu. Zármutek nad její smrtí vyjádřily přední americké osobnosti. Prezident George Bush nazval K. Grahamovou „skutečnou legendou, skutečným vůdcem a skutečnou dámou." Katharina Grahamová převzala v roce 1963 vydavatelskou společnost deníku The Washington Post, kterou její otec koupil jako bankrotující firmu. Během tří desetiletí z ní vybudovala prosperující společnost vlastnící noviny, časopisy, televizní kanály a vydávající mj. také týdeník Newsweek. Do dějin vydavatelského podnikání se zapsala tím, že souhlasila, aby redakce Washington Post přes protesty americké vlády zveřejnila tajnou studii Pentagonu o vietnamské válce. Ještě výraznějším počinem ve smyslu novinářské nezávislosti bylo to, že odmítla vyhovět přání bývalého prezidenta Richarda Nixona zastavit zveřejňování podrobností aféry Watergate, kterou rozkryli právě reportéři Washington Post. Aféra stála prezidenta Nixona jeho úřad.

Německá informační kampaň před zavedením eura - Německá emisní banka zahájila rozsáhlou informační kampaň, v níž chce necelý půlrok před zavedením západní měny eura informovat zejména střední a východní Evropu o chystaném ukončení platnosti německé národní měny. Německých marek je v tomto regionu v oběhu podle odhadu 30 až 40 procent německého oběživa. To znamená až 90 miliard marek. Až se 1.ledna 2002 dostane euro do oběhu, bude možné ještě v lednu a únoru markami platit, ale dostávat zpět už bude každý jen eurobankovky a eurominci. Bez časového omezení pak bude možné nadále vyměňovat marky v pobočkách německé emisní banky.

Podle ČTK a agentur

Z VLASTI

Carolina od 26.června do 14.července 2001

Politické události

Výsledky sčítání lidu v roce 2001

Z výsledků březnového sčítání lidu, domů a bytů vyplynulo, že jen malá část českých Romů se hlásí k romské národnosti. Do sčítacích archů ji uvedlo necelých 12 tisíc, zatímco ruzné státní i nestátní organizace odhadují jejich počet až na 250 tisíc. Odborníci se domnívají, že to může být způsobeno několika důvody. Stále více Romů totiz neumí romsky a ztrácejí tak pocit, že do této komunity patří. Jiným vysvětlením podle sociologů může být touha zařadit se do většinové společnosti. Výsledky sčítání jsou zarážející také proto, že Český statistický úřad poskytl občanům romské asistenty a vysvětlivky k vyplnění sčítacích archů. Před deseti lety se při sčítání k romské národnosti přihlásilo téměř třikrát více občanů.

Český statistický úřad dále zjistil, že v České republice za posledních deset let ubylo více než 1,200.000 věřících. K některému z náboženských vyznání se hlásí přibližně tři miliony obyvatel. Pokles věřících zaznamenaly všechny okresy, nejméně jich je v severních Čechách na Mostecku. Nejvíce příznivců má v ČR římsko-katolická církev, a to více než 2,700.000. Českobratrská církev evangelická má přibližně 137.000 věřících a Československá církev husitská 96.000.

Podle předběžných výsledků sčítání měla ČR k 1.březnu 10,292.933 obyvatel, což za posledních deset let představuje úbytek o cca deset tisíc. Letošní sčítání, jehož předběžné výsledky oznámil ČSÚ na tiskové konferenci 3.července, považují statistici za nejúspěšnější od II.světové války.

Prodej IPB byl podle poslanců v rozporu s dobrými mravy

Parlamentní vyšetřovací komise v kauze prodeje Investiční a poštovní banky (IPB) Československé obchodní bance (ČSOB) rozhodla, že vládou schválený rychlý prodej byl pro stát nevýhodný. Českou republiku bude tento krok stát 98 miliard korun. Sněmovní komise schválila zprávu 28.června.

Zpráva obsahovala kritiku vlády a jejího urychleného prodeje IPB a snažila se určit viníky nevýhodného prodeje. Mají jimi být především tehdejší ministr financí Pavel Mertlík (ČSSD) a bývalý guvernér České národní banky (ČNB) Josef Tošovský.

Členové vládní sociální demokracie (ČSSD) i ČNB shodně tvrdí, že zpráva nevzala v úvahu nutnost zabránit kolapsu české ekonomiky. Důležitá byla totiž rychlost prodeje třetího nejsilnějšího bankovního domu v zemi a ČSOB byla ze všech zájemců k převzetí banky nejvíce připravena. Zprávě také vytýkají, že nebere v úvahu špatné hospodaření banky a chyby managementu během celých devadesátých let.

Komise zprávu 3.července předložila Poslanecké sněmovně a ta ji po dvoudenním jednání schválila. Pro byli poslanci ODS, KSČM a KDU-ČSL, proti naopak poslanci ČSSD a US. Sněmovna také vyzvala vládu, aby s ČSOB dodatečně vyjednala výhodnější podmínky, což by znamenalo změnu smluv. Jinak sněmovna doporučí, aby smlouvy posoudil soud kvůli "příkrému rozporu s dobrými mravy". Vláda však dala ústy svého premiéra najevo, že smlouvy lze změnit jen v případě, že s tím bude ČSOB souhlasit.

K podpisu smluv o prodeji banky mezi státem a ČSOB došlo 19.června 2000 ve chvíli, kdy banka nebyla schopna vyplácet vklady klientům a tři dny byla pod nucenou správou ČNB.

Ze Slovenska

1.července vstoupila v platnost nejrozsáhlejší novela ústavy od vzniku SR

Mezi nejzásadnější změny v ústavě patří zrušení čtyřletého období soudců (budou voleni bez časového omezení), doba zadržení na policii se prodloužila na 48, ve zvláště závažných případech na 72 hodin. Hlava státu ztratila pravomoc zastavit trestní řízení. Dále novela posilnila kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu, jenž může kontrolovat všechny vládní instituce, Fond národního majetku, podniky s účastí státu, obce a vyšší územní celky. Rovněž se zvýšily kompetence Ústavního soudu SR, rozšířil se počet jeho soudců na 13 a jejich funkční období se prodloužilo na 12 let. Uvedení novely do života však brání chybějící zákony a prováděcí nařízení. Většina norem bude přijata na podzim. Konkrétně k novele, která přinesla 85 změn, chybí 10 až 12 předpisů. Vládní koalice připravovala novelu téměř dva a půl roku, nakonec byla schválena po třítýdenní rozpravě v parlamentě, a to hlasy 90 vládních poslanců, 57 opozičních bylo proti

Reforma veřejné správy byla odstartována

Ve středu 4.července schválila Národní rada SR zákon o samosprávných krajích, na základě kterého vznikne osm vyšších územních celků (VUC). Právní norma nabude účinnosti 1.ledna 2002. Reforma veřejné správy je jedním z nejdůležitějších kroků, které si stávající vládní koalice předsevzala.

Vzhledem k tomu, že neprošel vládní návrh na vznik 12 VUC. Hned po hlasování se své funkce vládního zmocněnce pro reformu veřejné správy vzdal Viktor Nižňanský a post koordinátora reformy opustil ze stejných důvodů i vicepremiér Ivan Mikloš.

Národní rada rovněž schválila nový zákon o volbách do orgánů VUC. Zákonem se rozšířil i okruh voličů do orgánů samosprávy na všechny obyvatele obce, kteří mají na jejím území trvalý pobyt (tzn. volit budou i cizinci s trvalým pobytem v SR).

Ekonomika

Komerční banku kupují Francouzi

Vláda ve čtvrtek 28.června rozhodla o prodeji Komerční banky francouzské Societe Generale. Tím definitivně skončila privatizace bank v České republice. Societe Generale (SG) ma za šedesátiprocentní státní podíl zaplatit přibližně 40 miliard korun. Další účastníci soutěže (Uni Credito a HypoVereinsbank) nabízeli za Komerční banku méně peněz, a tak se vláda rozhodla právě pro SG. Peníze, které za prodej získá, bude investovat do státního rozpočtu a do fondu bydlení a dopravy. Po prodeji banky

výrazně posílila česká koruna, když se dostala na historická maxima vůči euru.

Vláda schválila program na oživení ekonomiky

V pondělí 9.července schválila vláda návrh ministra průmyslu a obchodu Miroslava Grégra na oživení domácího hospodářství. V rámci tzv. velkého třesku bude stát investovat v příštích dvou letech do ekonomiky přibližně 166 miliard korun. Podporovat bude především velký průmysl, malé a střední podnikání, bydlení a infrastrukturu. Část peněz stát poskytne ze svého rozpočtu, dále z Fondu národního majetku nebo mimorozpočtových fondů bydlení a dopravy. Další finance dodá Evropská unie či různé soukromé zdroje. Ministr Grégr doufá, že program velkého třesku nebude trvat jen letos a příští rok, ale že v něm bude pokračovat i vláda po příštích volbách.

Kurzovní lístek ČNB 12. 7. 2001

EUR, 1 .....34.050
Francie, 1 .....5.191
Itálie, 1000 .....17.585
Rakousko, 1 .....2.475
SRN, 1 .....17.409
Kanada, 1 .....26.062
Slovensko, 100 .....79.548
USA, 1 .....39.582

Kultura

V Karlových Varech se konal již 36.ročník MFF

V pátek 5.července byl za velé pozornosti médií slavnostně zahájen 36.Mezinárodní filmový festival. Do 14.července bylo ve třinácti sálech možné zhlédnout celkem 260 filmů. Již tradičně zavítal na karlovarský festival i prezident republiky Václav Havel. Kromě retrospektivní výstavy festivalových fotografií navštívil v pondělí i projekce filmů Intimita a Nevěsta větru. Mezi dalšími hosty, kteří poctili filmovou přehlídku návštěvou, byli například známí herci Michael Caine, Ben Kingsley a Colin Firth, herečka Nastassja Kinská nebo sarajevská hudební skupina No Smoking Orchestra, jejímž členem je i renomovaný režisér Emir Kusturica. O hlavní cenu MFF, která se uděluje v kategorii celovečerních hraných filmů, letos soutěžilo sedmnáct snímků. Velkou cenu - Křišťálový globus získal francouzský film režiséra Jeana - Pierre Jeuneta La fabuleux destin d'Amélie Poulain (Amélie z Montmartru). Veškeré doplňující informace, včetně podrobného programu a profilu promítaných filmů a dalších výsledků soutěže naleznete na oficiální internetové stránce pořadatelů festivalu: http://www.iffkv.cz/

Počasí poznamenalo průběh víkendových hudebních festivalů

Letní festivaly, kterých se první prázdninový víkend koná již tradičně několik, se letos nesly především ve znamení špatného počasí, které silně ovlivnilo jejich program. Zatímco někteří pořadatelé byli nuceni s ohledem na meteorologické podmínky program předčasně ukončit, jiní jej dočasně přerušili či hledali jiná nouzová řešení.

S ohledem na nepřízeň počasí se organizátoři alternativně laděného Litoměřického kořene rozhodli pro dřívější ukončení akce. Naopak k pouhému přerušení s pokračováním po vynucené přestávce se odhodlali pořadatelé trutnovského OE Festu (zaměřeného na tvrdě metalovou produkci), taneční párty Mácháč konané na břehu Máchova jezera či českobrodského rockového happeningu Rock for People. Na něm se coby hlavní kapela objevili legendární Plastic People of the Universe, kteří by však nevystoupili, nebýt nadšení pořadatelů. Ti neváhali v obtížných podmínkách zajistit za promáčenou náhradní aparaturu.

Pouze obě tradiční folkové sešlosti - plzeňská Porta a náměšťská zahrada (v Náměšti na Hané) - se obešly bez výraznějších změn či škrtů v plánu. Každoroční ceny Porty ve dvou základních kategoriích získaly skupiny: Přístav (Brno), P.R.D.I. (Praha), U-Style (Děčín) a Jewelci (Znojmo) - Interpretační cenu Porty a Autorskou Portu obdržela sestava Tah z Moravského Krumlova za píseň Podvečer.

Sport

Dominik Hašek míří do Detroitu, Jaromír Jágr do Washingtonu

Olympijský vítěz z Nagana '98 Dominik Hašek přestoupil z Buffala do Detroitu Red Wings. Haškovým cílem pro nadchazející sezonu v NHL je zisk Stanlyova poháru.

Ve středu 11.července informovala česka média o přestupu kapitána Pittsburghu Jaromíra Jágra do Washington Capitals.

Do NHL zamířil nakonec i letošní mistr světa Dušan Salfický, který podepsal jednoroční smlouvu s New York Islanders. Dalšího brankáře Romana Turka vyměnili St. Louis do Calgary.

Fotbalové přestupy

Kapitán české fotbalové reprezentace Pavel Nedvěd podepsal 5.července pětiletou smlouvu s Juventusem Turín, který za ofenzivního záložníka zaplatí Laziu Řím 1,5 miliardy korun. Nedvěd se tak stal nejdražším českým fotbalistou. Juventus naopak opouští jeho největší hvězda Francouz Zinedine Zidane.

Po čtyřech a půl letech opouští Letnou reprezentační brankář Tomáš Poštulka. Z pražské Sparty, s níž získal pět mistrovských titulů a za kterou odchytal nejvíce utkání Ligy mistrů ze všech českých brankářů, ho koupily Teplice. Kromě Poštulky se se Spartou loučí i Michal Horňák, dlouholetá opora zadních řad. Upsal se rakouskému druholigovému Linci, jejž vede český trenér František Cipro. Naopak se do Sparty z Anderlechtu Brusel vrací její někdejší hráč, současný reprezentant do 21 let, Lukáš Zelenka.

Konkurenční Slávii posílil kromě Pavla Novotného blšanský Patrik Gedeon. Sestoupivší České Budějovice opouští brankář Jaroslav Drobný, který se dohodl s řeckým Panionisem Atény. Podle posledních informací však nebude měnit dres ostravský Miłan Baroš, o kterého se zajímaly Liverpool a Piacenza.

Sport stručně:

* Leoš Friedel společně se Slovenkou Danielou Hantuchovou vyhráli na letošním Wimbledonu smíšenou čtyřhru, když ve finále porazili Liezel Huberovou a Mika Bryana. Naopak dvojice Jiří Novák - David Rikl podlehla ve finále páru Johnson - Palmer ve čtyřech setech.

* Víceúčelová hala, kde se má konat i MS v hokeji v roce 2004, nebude stát v Praze na Hagiboru, ale zřejmě na Maninách. 10.července se na tom dohodli představitelé finského investora, města, hokejového svazu a vládní zmocněnec.

Promluva biskupa Jiřího Paďoura při pouti na Velehradě 5.července 2001

Drazí přátelé, bratři a sestry, scházíme se na tomto historickém a posvátném místě - na Velehradě, při první cyrilometodějské pouti nového tisíciletí. Právě zde naše niterné radary vždy zaznamenávají genia loci - zvláštního ducha tohoto místa, kde se uchovává a oživuje po staletí úcta k našim patronům – svatým Cyrilu a Metodějovi. Jejich označení podle původu: soluňští bratři, nás okamžitě propojuje se sv. Pavlem, totiž s jeho dvěma listy adresovanými soluňským křesťanům prvního století.

Uvědomujeme si tak prostince podivuhodnou kontinuitu dvoutisíciletého hlásání evangelia i nadčasovost a univerzalitu jeho obsahu.

Supermoderní akcent dal úctě k soluňským bratřím v roce 1981 Svatý otec Jan Pavel II., když je prohlásil spolupatrony Evropy po boku sv. Benedikta, aby do sjednocující se Evropy vstoupilo povědomí a jistě i vliv této podivuhodné duchovní, mravní a kulturní síly.

Jan Pavel II. strhujícím způsobem už 23 let vykonává službu v církvi ve jménu Ježíše Krista v duchu sv. Pavla (v jehož stopách v Aténách a v Korintu byl nedávno), nevztahuje své působení jen na Evropu nebo jen na Slovany (které povzbudil při své cestě na Ukrajinu), ale k našemu společnému údivu projel celý svět a jedinečným způsobem ho oslovil v jeho současnosti, složité, náročné a nebezpečné i pozoruhodné mnohovrstevnatosti. Naším poutním setkáním můžeme navázat na jeho zájem a lásku vůči mladé generaci, jak se projevuje v jeho pastoračním programu. Připomeňme si jeho jedinečnou řeč při vigílii XV. Světového dne mládeže loni o Velkém jubileu na Torgvergatě v Římě:

„Během století, které právě skonává, byli mladí lidé jako vy masově svoláváni do obrovských zástupů a učili se nenávidět, byli posíláni, aby bojovali jedni proti druhým. Různě sekularizované mesianismy, které se pokoušely nahradit křesťanskou naději, se pak ve vlastním smyslu ukázaly jako opravdové peklo. Dnes jste svoláni sem, abyste stvrdili, že se v novém století nepropůjčíte k tomu, abyste byli nástroji násilí a destrukce."

Mládí - to nejste jen vy mladí - to je hluboká a zásadní zkušenost všech generací. Všichni staří byli mladí. Mládí je neobyčejná a neopakovatelná šance základů, rozletu, startu: do rodinného života, do všech profesí, do účasti v civilizačních projektech. Ale také víme, že si do dvaceti let může člověk život zkomplikovat, dokonce i zkazit natolik, že se z toho do smrti nevzpamatuje.

Vaše zrání může být ozařováno sluncem pronikavé a působivé pravdy evangelia už v tom nejprostším Ježíšově slově: „Pojď za mnou!" „Kdo za mnou přichází, toho neodvrhnu." „Pojďte ke mne všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi a já vás občerstvím a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem a naleznete pro své duše odpočinutí." „Beze mne nemůžete nic dělat."

S velkou účastí sleduje Ježíš Kristus vaše lopocení, vaše obtíže, vaše těkání a bloudění. I bloudění mnoha mladých. Nabízí vám zdroj síly, abyste nemuseli sahat k potratům, nerozváděli se a nesměřovali k eutanázii. To jsou věci, na nichž se zrůdným způsobem podepisuje neumění žít! Objevujte a učte se respektovat zákony života. Budujte integritu - celistvost vlastní osobnosti a statečně a zodpovědně vstupujte s otevřeným hledím do společnosti. Přimkněte se k pozitivním silám, které člověka vedou k pokoji, sdílení a lásce. Prolněte svůj život modlitbou. Ta je v křesťanském pojetí procesem, v němž působí sám Duch svatý. Je to pravý zážitek mystiky - tajemství Božího života - Boha, který se chce zjevit, který se chce dávat poznat. Připomíná nám vše, co učil Ježíš Kristus, prohlubuje, stvrzuje a upevňuje se naše víra, poznání i radost. Vybízí ke sdílení jako ke svědectví vycházejícímu z autentického zdroje, nadšeně vnímajícímu sourodost Písma svatého, hlubokých potřeb člověka a bezpodmínečnou touhu žít v pravdě. Kristova smrt a jeho vzkříšení nás uvádí neustále na hranici života a smrti, kdy se zatajeným dechem vnímáme průkaznost jeho učení.

Nemůžeme přesně popsat, co ve vašich letech prožívali svatí Cyril a Metoděj. Nicméně se zcela jistě připravovali na ono podivuhodné dílo své evangelizační mise. Dnes v roce 2001 můžeme na Velehradě prohlásit: křesťanství bylo už dávno před námi hluboce poznáno a prožito. A také pokaženo.

Křesťanství je dnes u nás od mnohých velmi předsudečně vnímané - v podstatě neznámé. Je třeba znovu poznat samo evangelium. Osobně přijmout jeho nároky. Spoluvytvářet církev, která žije ve spojení s Pánem. Pokorně a vděčně přijímá, aby pokojně a bezelstně nabízela život z lůna společenství, které udržuje pojetí života čisté, posvátné a dynamické.

Nezapomeňte, že z úst velikého Soudce - moudrého a spravedlivého Otce zní: „Dobře, služebníku věrný, nad málem jsi byl věrný, nad mnohým tě ustanovím."

Myslím, že potřebujete slyšet tato Ježíšova slova do vašeho hledání a růstu. Mohou se stát vaší silou a přinášet zvěst o neviditelných, ale působivých zdrojích vaší víry.

Zde na Velehradě, ve stopách svatého Cyrila a Metoděje, dnes na prahu třetího tisíciletí, se jako biskup žijící ve společenství s ostatními biskupy a ve spojení se Svatým otcem - Petrem našich dnů - ptám každého z vás osobně: Věříš v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země?

VEŘÍM.

Bez Krista nelze pochopit člověka: Věříš v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se narodil z Marie Panny, byl ukřižován a pohřben, vstal z mrtvých a sedí na pravici Otcově?

VĚŘÍM.

Když jsme byli pokřtěni přijali jsme Ducha synovství, v němž můžeme Bohu říkat Otče: Věříš v Ducha svatého, Pána a Dárce života, Utěšitele?

VĚŘÍM.

Chceš přijmout dědictví otců a věříš ve svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení mrtvých a v život věčný?

VĚŘÍM.

Tak věříme a tuto víru vyznáváme. Ať je naší silou a slávou. Amen.

Podle zpráv České biskupské konference

ZPRÁVY Z MISIÍ

Dopis z Koreje

Zdravím všechny doma a přeji Boží požehnání. V Koreji se dnes slaví Nový rok, všichni jsou doma u svých rodin, tak je tu relativní klid a já Vám mohu napsat něco z našeho života.

Poslední číslo Katolického týdeníku sděluje, že byl vysvěcen na biskupa v diecézi Masan prezident katolické univerzity v Pusan Ahn Myong Ok. Svěcení se konalo ve velké sportovní hale za přítomnosti 15 biskupů, 150 kněží, 4.500 věřících.

Biskupská konference podala protest proti formě obnoveného zákona o mateřství a předala podpisové archy s jedním milionem třistatisíc podpisů katolíků proti potratům.

Diecéze Pusan otevřela po osmi letech příprav telekomunikační středisko, které spojuje všech 90 farností a středisek pastorace v diecézi. Denní servis posílá každé ráno přes E-mail asi třem tisícům „denní potravu pro duši." Každý týden se hlásí 50 nových katolíků.

Korea má 47 milionů obyvatel, z toho 13 milionů užívá počítač a dvacet milionů používá internet. Mnoho firem daruje počítač chudým rodinám. Jeden vzorný laik už 25 let zadarmo stříhá a holí staré i děti v sociálních ústavech. Tuto činnost začal díky své mamince, která byla obětavou katoličkou.

Kapela salesiánského učňovského domova získala cenu na druhém festivalu katolické písněv prosinci 2000. Každý večer nacvičuje.

V sedmi seminářích nyní studuje 1. 700 bohoslovců, z toho 250 řeholních. I když i zde jsou v rodinách jedno až dvě děti, přesto je zde ideál služby živý. Noviciát letos u nás začalo 6 seminaristů a jeden laik. Dne 24. února složí věčné sliby čtyři bohoslovci a tři bratři laici.

Hlavní představený dal pro letošní rok salesiánské rodině za heslo oživit misionářského ducha. Naše mládež se rozhodla pokusit se o pouliční misie a poznat radost z předávání evangelia. Mladí obdrželi misijní kříže, rozdělili se do skupin po patnácti a každá skupina dostala svoje místo. Někteří šli do stanic metra, někteří do místní tržnice. Zpívali, rozdávali plakáty, zvali do katolické církve, rozdávali pozvánky do nedalekých čtyř kostelů. Pro mládež od třinácti do dvaceti roků to bylo velké dobrodružství, radost i povzbuzení pro podobnou práci v jejich okolí. Uvědomili si: I já mohu být misionářem. Během měsíce ledna se vystřídali stovky chlapců a děvčat. Nás to stálo dost námahy, ale zároveň jsme byli s touto akcí spokojeni.

Naši noví aspiranti se nejdříve seznamují před začátkem školního roku se salesiánskou spiritualitou, mají latinu a pod. Třetí ročník se seznamuje s životem dělníků. Měli pětidenní seminář o pastoraci dělníků a pak čtyři týdny praxe v naší truhlárně s učni.

Otevřeli jsme první salesiánskou misii v Mongolsku, byl přítomen rádce pro misie z Říma Don Odorico. Misii v Ulanbataru vede filipínský kněz, komunitu tvoří jeden Slovák, jeden Korejec, tři Vietnamci.

V červenci skončí studia první absolventi naší průmyslovky v čínském městě Yanji. Bude to asi 140 chlapců a děvčat. Jde nám o to, aby našli vhodné zaměstnání. V čínském prostředí to není snadné.

Dne 24. června přijmou jáhenské svěcení čtyři a kněžské rovněž čtyři naši bohoslovci.

Letos nás čeká uspořádání provinciální kapituly. I zde jako všude jinde budeme řešit problémy komunitního života. Přípravná komise prošla všechny komunity a měla přednášky o komunitním životě.

Tento rok je ve znamení misií. Celá salesiánská rodina by se jim měla více věnovat. Letošní heslo říká: Kristus je darem pro všechny. Měli bychom se ho snažit darovat druhým. Zvláště ti, kteří mají blízko do Číny, hodně myslí na toto téma. Čína zatím nepřeje náboženské činnosti cizinců. Měli bychom se učit od našich rozdělených protestantských bratří. Jejich misionáři jsou stokrát více přítomní než katolíci. Více pracují na laické úrovni. Svým misijním elánem nás silně zahanbují.

Pán Vám žehnej a provázej Vás na cestě v novém tisíciletí.

P. Václav Klement, SDB

Dopis z Indie

Drazí přátelé, posílám Vám pozdrav a vzpomínám na Vás. Snažíme se zde pokračovat v naší činnosti, přestože se v Indii rozpoutalo na některých místech opravdové pronásledování křesťanů, na příklad i zde v manipurském státě. Mnoho našich řeholních i diecézních kněží muselo opustit své misijní stanice. Nás zde bylo sedm kněží ve středisku, kde se staráme o dvě veliké školy, o dva internáty, o faru ve městě a ve vesnicích. Teď jsem zde zůstal sám. Víme však, že po každé bouři zase nastane jasné počasí a po zimě pokaždé přichází zase jaro a vše se začne zelenat. Musíme důvěřovat v Pána.

Tyto potíže máme v našem státě tam, kde mají většinu hindové. To bývá v rovinách. Na horách, kde žijí kmeny Nage, práce spíše přibývá a s pomocí Boží se zde pokračuje dál. Nyní se starám o dvě malé školky ve dvou vesnicích. Navštěvuje je kolem 400 dětí rozptýlených po zdejších horách. Dávám jim celý nebo poloviční příspěvek na školu nebo internát. Pěkně si vede i naše univerzitní kolej v Márám. Pán Bůh se o nás stará a doufáme, že tak tomu bude i v budoucnu. Děkuji Vám za Vaši dobrotu a za Váš příspěvek pro naši práci. Pracujeme sice daleko od Vás, ale je to Vaše práce. Jsem přesvědčen, že Pán Bůh bude s Vámi v nesnázích Vašeho života. Modlím se za Vás.

Přeji Vám Boží požehnání v tomto novém století.

Váš v Srdci Páně

P. Jan Med, SDB

NOT ALL BUSINESS CARD ARE

CREATED BE EQUAL...

OTHER PRODUCTS:

E-BIC-CARD

E-BIC- FLOPPY

SOFTWARE

WEB SITE DESIGN

GRAPHIC DESIGN

CUSTOM SHAPES CD'S

CALL : 708-974-9700

DESIGNTRAX IS DEFINING WHAT BUSINESS CARDS IN THIS CENTURY ARE GOING TO BE...

DESIGNTRAX.COM

Czech Radio Schedule for the Cleveland Area

NEW RADIO HOURS

Sundays 2.00 – 3.00 p.m.
WERE 1300 AM
Host Joe Kocab

Sundays 1.00 – 3.00 p.m.
WERE 1300 AM
Host Joe Kocab

Jerry Jirák

Vás zve k poslechu hudby

z naší vlasti

na radiové stanici 1450 AM

každou neděli v 9.00 ráno a
v úterý a ve čtvrtek v 9.30 večer

Vděčná vzpomínka

29.července 2001 by oslavil

zlaté kněžské jubileum

Otec Vojtěch VÍT, OSB

Na kněze byl vysvěcen v Belgii 29.července 1951.
Působil jako misionář nejprve v Belgickém Kongu v Africe
a potom téměř 40 let v Chicagu v USA.
Zemřel 19.května 2001

Bože, dárce věčné spásy, tys povolal svého služebníka Otce Vojtěcha, aby v tvé církvi konal kněžskou službu. Odměň jeho věrnost, s níž plnil toto své poslání, a dej, ať se spolu s tvými svatými raduje z toho, že jeho práce a námahy nebyly marné. Uveď ho mezi své vyvolené do svého věčného království, připraveného pro ty, kdo ti oddaně slouží. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

Vzpomeneme na něho 28.července v 6.15 večer
u Panny Marie Svatohorské v Ciceru
Fr. Dušan Hladík a celá komunita našich věřících

Česká katolická misie v Chicagu

Vás srdečně zve

do Lisle na českou pouť

k Panně Marii

v neděli 12.srpna 2001

v areálu benediktinské koleje a opatství sv. Prokopa
venku u sochy Panny Marie (u jezírka před hřbitovem)

ve 2.00 hodiny odpoledne

bude slavnostní mše svatá ke cti Panny Marie,
po mši svaté průvod na hřbitov a tam pobožnost
za zemřelé kněze a řeholníky českého původu

Touto poutí chceme navázat na starou tradici
národních poutí k Panně Marii do Lisle.
Přijďte v hojném počtu a pozvěte své přátele a známé!

Bližší informace podá český misionář Fr.Dušan Hladík
Tel.(708) 656 - 7472 Mobil (708) 533 - 1050

Svec & Sons

Funeral Home

Owned and Operated by the Svec Family since 1915

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Private Parking

(708) 484-2050 (773) 242-2027

Zde mluvíme také česky

NEMOVITOSTI

Century 21

Peter Herz
REALTOR®

MLS

1st Choice Realtors®

37 E Chicago Ave.
Westmont, Illinois 60559
Business (630) 810-9393
Fax (630) 810-0456
Residence (630) 833-7167
Direct (630) 674-7166
E-Mail b2amp@aol.com

Each Office is Independently Owned And Operated

Při jakémkoli prodeji nebo koupi Vašeho majetku poskytnu

KVALITNÍ SERVIS

zeptejte se na „Special Gift" i při doporučení známému

24 hour voicemail

(630) 674-7166

OAKBROOK MEDICAL AND SURGICAL CENTER

ZDENEK DUREK, M.D.

Family physician

2425 W. 22nd St., suite 214
Oak Brook, IL 60523

24 hours answering service
(630) 573 – 0048

Office hours weekdays and Saturday

Languges spoken: English, Czech, Polish, Russian, German, Italian, Spanish, French, Portuguese, Swedish, Indonesian, Hindi.

USA & Worldwide Discount Globe Telecomunication

Super nízké telefonní sazby do České republiky a na Slovensko. Jestliže ještě platíte více za minutu než ČR: 15.5c a Slovensko: 17.0c, tak neváhejte a spojte se s námi.

Rates as low as:

USA 4.5c – California 5.5c - Czech Rep. 15.5c - Slovakia 17c
UK 6c - Canada 8c - Australia 7c - Austria 6.5c
Denmark 7c - France 6.5c - Germany 6.5c - Hungary 14.5c
Italy 7.5c - Sweden 6c - Switzerland 8c & more...

No Monthly Fees! 6 seconds billing, 24 hours a day, 7 days a week! No risk, contracts, promotions, or plans.
Call anytime, 6 seconds billing.
Crystal clear connections.
Separate detailed invoice.
Global access calling card available.
You can stay with your present Long distance carrier and still access our low rates.
Your own Toll-Free number available.
Offer is available for Business & Residential customers.

For information or sign up, go to Web Site at: www.discountglobetele.com or call: 1-888-378-5800
Sponsored By The Best Known CS Real Estate Broker in USA, JOHN VOSTENAK, www.johnvostenak.com
Publisher of CS Community News Over the Internet, email: john@johnvostenak.com

Česká katolická misie a redakce Hlasů národa
E-mail: czechmission@designtrax.com

Jak ten čas utíká...

říkávala moje máma. Často si na tento její výrok vzpomenu. Vzpomínám také na její životní filosofii a nejčastěji na písně, které si zpívala.

Dnes, když již i mně začínají vlasy šedivět, vím, že i když se čas zastavit nedá, dá se zpříjemnit.

Český Guild, který podporuje Domov sv.Rodiny v Parma, Ohio si vzal za úkol Finanční pomocí zpříjemnit pobyt nemocných, postižených rakovinou.

Tento rok, v neděli 21.října 2001, Český Guild bude sponsorovat již 36.výroční „Večer ve starých Čechách," jehož výtěžek, společně s peněžitými dary připadne Dominikánským sestřičkám na vydržování Domova sv. Rodiny.

„Večer ve starých Čechách" nebo „Night in Old Bohemia" je Dinner-Entertainment Extravaganza, Benefit pro Holy Family Cancer Home.

Na tomto „Večeru," který jsme však přeložili před několika roky na odpoledne, aby i ti starší lidé, kteří neradi jezdí autem večer anebo v noci, mohli na náš „Večer ve starých Čechách" přijet, se oběd - vepřová pečeně s příslušenstvím podává přesně ve 2 hod. odpoledne a je podáván malebně krásnou skupinou Sokola Greater Cleveland Folk Dancers. Tento rok, HOLY FAMILY HOME bude oslavovat 45. VÝROČÍ trvání a chcete-li pomoci Dominikánským sestřičkám oslavit toto krásné jubileum trvání tohoto „Jedinečného domu - Poslední zastávky do nebe," Rezervujte si lístky na Dinner-Entertainment u Lubomíra Hromádky 216/524-9735 nebo u Joe Kocába 216/883-4760 nebo u Olgy Blábolil 216 / 741-7020

Cena vstupenek $ 30.00 pro osobu. Rovněž dary, které jsou od daní odpočitatelné, můžete poslat na jejich adresu. A pamatujte, že DOBROČINNOSTI SE MEZE NEKLADOU.

Váš

Lubomír Hromádka
President Českého Guildu
6203 Lafayette Blvd.
Independence, Ohio 44131-3321

CZECH GUILD of the HOLY FAMILY HOME

Year 2001

Dear Friends,

The "36th NIGHT IN OLD BOHEMIA," a "Dinner-Entertainment Extravaganza," sponsored by the Czech Guild to benefit the HOLY FAMILY HOME will be held at the St. Columbkille's Auditorium, 6740 Broadview Road, in Parma / Seven Hills, Ohio on Sunday, October 21, 2001. The Dinner starts at 2.00 p.m.

It will be a SPECIAL DAY for the DOMINICAN SISTERS,
who will celebrate
The "45th ANNIVERSARY OF THE HOLY FAMILY HOME."

We will salute our beloved Dominican Sisters for their exemplary Humanitarian work with outstanding entertainment. Lubomir Hromadka, who is directing the Entertainment program for 36th consecutive year and Olga Blabolil, who will introduce the distinguished guests, are the Co-Chairmen. This year, Bishop elect, Roger Gries, OSB will join us in saluting the Dominican Sisters.

There will be the Audience participation, "Sing-A-Long," with the Little Brothers Choir. The dinner music will be played by the Lu Hromadka's Bohemian Brass Band.

The Family Style Dinner of Roast Pork will be prepared by Novotny Catering and will be served by the colorful group, "The Greater Cleveland Sokol Folk Dancers."

Reservations for the Dinner-Entertainment are $ 30.00 per person.
The deadline for DINNER RESERVATION
and PATRON LISTING is OCTOBER 1

Anniversary Patron $ 1,000.00	Diamond Patron $ 100.00	Gold Patron $ 50.00
Silver Patron.$ 25.00	Patron $ 10.00	Sponsor $ 5.00

We urge you to make your reservation as soon as possible, since the group of friends and supporters of this "UNIQUE HOME" is now larger than the capacity of St.Columbkille Auditorium. Please, send your check made out to the CZECH GUILD OF HOLY FAMILY HOME to the address above.

Your contributions have touched and enriched so many lives, bringing comfort, cheer, consolation and courage to the terminally ill cancer patients at the Holy Family Home. Thank you for your generosity' and dedication to this most worthy cause.

Sincerely,

Lubomír Hromádka

Louis Armstrong

„Satchmo“

100

4. VIII. 1901 - 6. VI. 1971

Louis Armstrong byl nesporně největší „jazzman“ všech dob, známý po celém světě též jako „Satchmo“ nebo „Pops.“

„Satchmo“ se stal synonymem pojmu ***„jazz,“*** což je podle svého původu specificky americký hudební žánr. Je v něm obsažen duch Ameriky dvacátého století a je prolnut optimismem amerického života.

Legendární „Satchmo“ udával datum svého narození ve shodě s největším americkým svátkem - 4. července a hlásil se k ročníku 1900. Muzikologové a historikové zabývající se dějinami „jazzu“ však vypátrali v úředních dokladech, že „Louie“ se ve skutečnosti narodil 4.srpna 1901. Zlí jazykové tvrdí, že si Armstrong upravil své rodné údaje, aby si je snadněji zapamatoval.

Jazzová sekce newyorského „Lincoln Center“ se rozhodla uctít a oslavit Armstrongových nedožitých sto let k oběma datům a vyřešit tak moudře schizma mezi oběma údaji.

Armstrong napsal v roce 1954 knihu svých pamětí pod názvem „Satchmo - My Life in New Orleans.“ Louisova autobiografie je knihou překypující žízní po životě, fascinující svou upřímností a barvitostí. Nikdo jiný by nemohl vylíčit život v této hříšné „kolébce jazzu“ tak přesvědčivě a s takovým zemitým humorem, jako právě „Satchmo“ sám.

Louisovo mládí v chudinské čtvrti New Orleánsu, doméně pochybných lidských existencí - hazardních hráčů, prostitutek, kapesních zlodějů, a také ovšem černých nadaných hudebníků, je popsáno tak, že přes všechen rozmarný smích a bujné veselí jsou tam místa, která mohou citlivého čtenáře snadno přivést k slzám... Když Armstrongův vlastní životopis vyšel v prvním vydání, kritikové jej označili za „fascinující knihu“ a věrohodný doklad o americké demokracii.

„Satchmo“ strávil delší čas v sirotčinci a polepšovně, kde získal darem svou první trumpetu a naučil se hrát na tuto „Wunderhorn“ tak fantastickým způsobem, že mu pomohla otevřít postupně celý svět. Louis Armstrong se na své dlouhé hudební cestě stal pojmem, kulturní entitou nevymazatelnou z lidských dějin, na rozdíl od všech těch pochybných prchavých „celebrit“ a politických „zahajovačů,“ jejichž jména vymizí z lidské paměti dříve než se stačí usadit prach z hlíny jejich čerstvých hrobů.

Vnucuje se otázka, čím byl Armstrongův hudební projev tak zvláštní, jedinečný a neopakovatelný? Tento dotaz může zodpovědět jen osobní zkušenost spojená s nasloucháním jeho hře na trumpetu a výrazně osobitému hlasu. Louisův hlas a „sound“ jeho kornetu představují zvukově naprosto homogenní hudební projev. Kdykoliv „Satchmo“ dokonšil své trumpetové sólo, navázal na něj v následujícím taktu svým zpěvem, který zněl stejně „ochraptěle“ (gravel voice) jako ten jeho zázračný kornet.

Wynton Marsalis, sám vynikající trumpetista a umělecký ředitel Jazzové sekce Lincolnova centra v New Yorku, nazval Armstronga největším trumpetistou dvacátého století. Stejné pocty a uznání se dostalo Armstrongově hudebnímu odkazu v dokumentárním filmu amerického historika a filmového tvůrce Kena Burnse. Jedná se o rozsahem největší dokumentární dílo na jazzové téma, které představuje plných dvacet hodin autentických dobových dokumentů a které zasazuje jazz do kontextu jeho sociálního a politického klimatu. V Burnsově gigantickém filmovém dokumentu, nazvaném prostě „Jazz“ se jeví Louis Armstrong jako absolutní protagonista a vychází z něj jako opravdový „Král jazzu.“ K jeho mnoha zaslouženým titulům patří též - „international ambassador of good will and swing“ - mezinárodní velvyslanec dobré vůle - vyznamenání mnohem cennější než získání „Pulitzerovy ceny,“ na kterou nebyl naštěstí nikdy navržen. Známý historik a znalec jazzu, Nat Hentoff, na tomto případě dokazuje, že Louis Armstrong nebyl nikdy uznán za nedílný element americké „vážné“ kultury. Vidí v tom povrchnost existujícího kulturního zřízení („establishment“). Hentoff svou úvahu uzavírá názorem,že Armstrong je „autentickým americkým umělcem, jenž se svým významem tyčí stejně vysoko jako třeba Herman Melville nebo Walt Whitman.“

Často jsem se za zvuku „Satchmovy“ trumpety zamýšlel nad tím, kolik tento jediný člověk byl za svého života schopen přinést lidem radosti a potěšení svým jedinečným uměním a slunečnou, byť „černou“ osobností. Jeho hudební odkaz lidstvu zůstane navždy, díky nespočetným nahrávkám, trvalým a pozitivním přínosem, stejně jako hudba Bachova nebo Mozartova. Louisova hudební prezentace dokáže vyvolávat v lidské duši, dostatečně hudebně vybavené, pocit bezprostřední, téměř krystalické radosti. Jeho hudba je jakýmsi těžko vysvětlitelným apelem na tajemnou lidskou zónu, v níž se rodí ***dobrá nálada***, na rozdíl od té, o níž občas smysluplně medituje světový filosof z pražského hradu.

Drazí čtenáři, na závěr upřímně doporučuji, abyste občas vyzkoušeli poslech velkého „Satchma“ jako spolehlivý recept na dobrou náladu. Vyberte si některou z jeho nespočetných nahrávek, jako na příklad „Blueberry Hill, La Vie en Rose, On the Sunnyside of the Street, Hello, Dolly, Dear Old Southland“ a další. Vzhledem k tomu,-že mluvíme o hudbě radostné pohody, záměrně neuvádím legendární „St. Louis Blues,“ protože všechna Blues patří do jiné náladové kategorie. Takže, dobrý poslech!

P.V. Folke

P.S. *Rád bych se u tohoto Armstrongova nostalgického výročí zmínil o svém předčasně zesnulém příteli, Františku Čelikovském z rodných Horních Počernic, jenž byl jedním z největších milovníků „Satchma,“ jakého jsem kdy poznal. Armstronga nazýval něžně důvěrnou přezdívkou „Lojzík – Satchmo“ a měl v paměti všechny jeho dostupné nahrávky. Ty dokázal deklamovat v Louisově věrném stylu. Když v roce 1965 vystupoval Armstrong v Praze, v rámci svého evropského turné, podařilo se mu dostat se na všechny tři Louisovy koncerty v pražské Lucerně. Když můj drahý přítel František byl před devíti lety vystaven vleklému procesu umírání za nepředstavitelných bolestí, požádala mě jeho dcera Marcelka, která byla svědkem otcova martyria, abych mu poslal z Ameriky magnetofonové pásky s Armstrongovými nahrávkami. S radostí jsem to učinil u vědomí, že v jeho případě by to mohl být, alespoň dočasně, účinnější prostředek ke zmírnění utrpení než zvyšované dávky morfia...*

Chcete další typ na dovolenou ve staré vlasti?

Navštivte Podyjí

Dyje je nejdelší řeka Moravy. Vzniká soutokem Moravské Dyje (pramení u Telče) s Rakouskou Dyjí (Thaya). Celková délka toku Dyje je 306 km, rozloha jejího povodí je 13 419 km2. Dyje je vyhlášená vodohospodářsky významným tokem. U Moravského Jána se vlévá Dyje do řeky Moravy.

Putování Podyjím začneme na ***hradě Bítově***, který patří k nejstarším hradům na Moravě. Stojí na ostrohu vytvářeném řekou Želetavkou těsně před jejím ústím do Dyje na místě slovanského sídliště z doby Velkomoravské říše. Ve své době platil Bítov za jeden z nejbezpečnějších hradů na hranici. Na hradě návštěvníka zaujme zajímavá výzdoba stěn interiéru a pak sbírky vycpaných zvířat.

Vyhledávaným rekreačním místem je ***Vranovská přehrada***. Stavěla se v letech 1931-34 podle projektu z přelomu století. Měla zabránit povodním, které Dyje na jaře způsobovala v úrodném kraji pod Znojmem, a současně bylo úmyslem využít její vodní energie k výrobě elektřiny. Hráz přehrady je vysoká 54 m a dlouhá 296 m. Vzniklé jezero sahá až k Podhradí vzdálenému 32 km. Četné pláže na Vranovské přehradě umožňují bezpečné koupání.

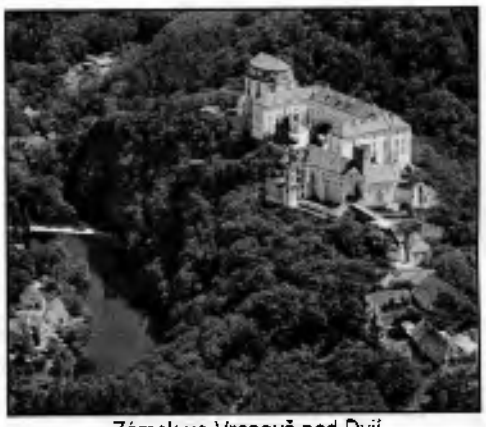

Vranovská přehrada na řece Dyji

Ve ***Vranově nad Dyjí*** je turisty obdivován především zámek, který se vypíná nad městem. Vznikl přestavbou původního pohraničního hradu z 11. století, z něhož se dnes zachovala část hradební zdi, strážní věž, vodní věž na čerpání vody z Dyje a mohutná západní věž. Při prohlídce zámku návštěvníky nejvíce zaujme „Sál předků" a také bohatá expozice vranovské keramiky a kameniny.

Národní park Podyjí byl vyhlášen k 1.dubnu 1991. Rozprostírá se na ploše asi 63 km2. Přirozenou osou je řeka Dyje protékající mezi dvěma krajními body Národního parku Podyjí - Vranovem nad Dyjí a Znojmem - a to ve 40 km dlouhém a hlubokém údolí, typickém četnými ostrými meandry. Větší část toku Dyje mezi Vranovem nad Dyjí a Znojmem tvoří státní hranici mezi Českou republikou a Rakouskem. Kaňon Dyje je jedním z posledních zachovalých hlubokých říčních údolí ve střední Evropě, které nebylo dosud zatopeno přehradou nebo narušeno průmyslovou či rekreační výstavbou. Vyniká vysokou pestrostí rostlinných společenstev danou střídavou expozicí svahů od jižní až po severní, takže zde nacházíme jak lesostepní lokality pronikající sem z panonské oblasti, tak i lokality dubohabrových lesů. Rostlinstvem patří Národníni park Podyjí k nejbohatším a nejpozoruhodnějším velkoplošným chráněným územím České republiky. Na Vranovsku se v hlubokém údolí na severně exponovaných svazích zachovala společenstva bučin s příměsí jedle a tisu, která odpovídají podhorskému vegetačnímu stupni. Již v tomto území jsou však horní hrany svahů s jižní expozicí, porostlé lesostepními společenstvy s množstvím sucho- a teplomilných druhů. Většina lesních porostů je tvořena světlými listnatými lesy s převahou dubu. Na východním okraji lesního komplexu najdeme zbytky rozvolněných doubrav. Pásmo tak zv. znojemských vřesovišť se táhne od Znojma až daleko na Retz na rakouské území.

Hluboké lesy pod Vranovem nad Dyjí jsou stanovištěm čápa černého, holuba doupňáka a včelojeda. K bohatě zastoupenému řádu pěvců v Národním parku Podyjí patří zejména pěnice vlašská, skřivan lesní a skorec vodní. Ve

Zámek ve Vranově nad Dyjí

skalních stepích s množstvím doupných stromů přebývá dudek chocholatý a strakapoud jižní i malý. V nepřístupných skalních stěnách každoročně hnízdí několik párů výra velkého. U vody se setkáme s vydrou říční a ve stepních partiích s tchořem světlým a syslem. Z plazů se v Podyjí vyskytují všechny druhy užovek, z nichž je nápadná především užovka stromová, která dosahuje délky až 2 m. Dále v této oblasti můžeme uvidět ještě ještěrku zelenou a v údolí potoků po dešti také nápadného mloka skvrnitého. Zastoupeny jsou zde také krásné druhy motýlů - otakárek ovocný a fenyklový, pestrokřídlec podražcový a jasoň dymnivkový.

Naši pozornost věnujme však dalším pozoruhodnostem na naší trase. Především to bude město ***Znojmo***. Původně to bylo hradiště, zbudované v místech prehistorického osídlení, které bylo důležitým opěrným bodem na rakouské hranici; bylo sídlem přemyslovských údělných knížat. Před starším hradištěm založil Přemysl Otakar I. královské město. Roku 1278 zde bylo po bitvě na Moravském poli uloženo tělo mrtvého krále Přemysla Otakara II. Na místě přemyslovského hradiště byl zbudován gotický hrad. Historicky je velice cenná rotunda sv. Kateřiny z konce 11. století s románskými malbami s rodokmenem přemyslovských knížat. V centru města v domě proti radnici je vchod

do tajemného znojemského podzemí. Každoročně ve Znojmě probíhají lidové slavnosti - Královské hodokvasy a Znojemské historické vinobraní.

Jedna z nejstarších vodních staveb u nás, se nachází za Znojmem, na vodním náhonu řeky Dyje, který byl vyveden v roce 1302 z Dyje u Krhovic. V 16.století bylo toto vodní dílo prodlouženo až ke Slupi a dále k Jaroslavicím, kde napájelo soustavu rybníků. Později v 19. století bylo prodlouženo až k rakouskému městu Lea an der Thaya. Jde o vzácné technické dílo srovnatelné se známou Zlatou stokou na Třeboňsku.

V oblasti mezi Znojmem a Mikulovem sídlí u nás největší evropský pták nazvaný drop velký. Kohout dropa velkého dosahuje výšky až 90 cm a váhy 17 kg. Území mezi Jaroslavicemi a Hoštěradicemi, kde se zdržuje drop velký je připraveno k vyhlášení za národní přírodní památku pod názvem „Dropí pole."

Typickou plodinou oblasti středního Podyjí je vinná réva. Byla sem přenesena snad už Kelty, ale zcela jistě římskými legiemi. První písemné doklady o jejím pěstování pocházejí však až z roku 1078. Ve 12.-14. století se pěstování vinné révy široce rozvinulo na celém území jižní Moravy.

Řeka Dyje u Znojma

Další naše zastávka bude v ***Mikulově***. Město bylo založeno v podhradí raně gotického hradu. Původně to byla ves darovaná markrabětem Přemyslem Jindřichu z Lichtenštejna. Od začátku 14. století bylo v Mikulově židovské ghetto, v němž 18. století sídlil vrchní rabín pro celou Moravu. (Je zde židovská synaga a hřbitov.) Na místě hradu byl vybudován zámek, na konci II. světové války byl vypálen a později nákladně renovován pro potřeby muzea. Ve starých sklepích se uchovává tzv. desátkový vinný sud z roku 1643.

Od Mikulova až k Dolním Věstonicím se táhne mohutné vápencové bradlo ***Pálava*** se skalním ostrohem Dívčích hradů a s největším vrcholem Děvín. V roce 1986 získalo statut biosférické rezervace pod patronací UNESCO.

Dolní Věstonice leží poblíž hráze střední nádrže vodního díla Nové Mlýny. Bylo zde odkryto světoznámé sídliště lovců mamutů ze starší doby kamenné. V bývalé budově radnice jsou muzejní expozice s nálezy z okolních sídlišť a pohřebišť, památky na lovce mamutů - Věstonická Venuše, nálezy z hrobu muže v Pavlově, pozůstatky lovců mamutů, dále stříbrné zbraně a šperky starých Slovanů.Nedaleko se nachází pět sídlišť lovců mamutů (28000 - 24000 let před Kristem) - jsou to pozůstatky několika přístřešků se zahloubeným dnem, krytými kůžemi, kostra asi 40-ti leté ženy ve skrčené poloze, nálezy kamenných nástrojů a ozdob včetně sošky Věstonické Venuše.

Další perlou na naší trase je ***Lednice***. Původně tam byla tvrz, léno české koruny, propůjčené Lichtenštejnům, kteří jej v roce 1582 získali do vlastnictví. Na místě hradu byl zbudován renesanční zámek, z něhož se zachovala jízdárna se stájemi. V 19. století získal zámek neogotickou podobu. V interiéru zámku je bohaté zařízení, krásné řezby, v areálu je muzeum myslivosti. Při zámku je známý skleník s tropickou vegetací. Lednický park - „Lednické Versailles" se měnil po tři staletí. Na jeho 200 ha je 118 druhů jehličnatých a 465 listnatých dřevin.

Lednice a Valtice jsou vstupní brány do ***Lednicko-valtického areálu***, který bývá někdy nazýván jako „Zahrada Evropy." Rod Lichtenštejnů zde po staletí přetvářel krajinu a budoval v ní rozlehlé parky, honosné zámky i menší dekorativní stavby - salety. V roce 1997 byl Lednicko-valtický areál zapsán do Seznamu světového kulturního dědictví UNESCO. Vycházka po Lednicko-valtickém areálu má celkem 17 zastavení: Zámek Lednice, Minaret (rozhledna v

Minaret v parku zámku v Lednici

maurském stylu), Janohrad (napodobenina zříceniny rytířského hradu, muzeum), Obelisk, Lovecký zámeček (zde končívaly hony), Rybniční zámeček (první biologická výzkumná stanice na Moravě), Hraniční zámeček (historická hranice mezi Moravou a Rakouskem), Chrám Tří Grácií (kolonáda se sousoším antických bohyní), Apollonův chrám (vyhlídková stavba), Nový dvůr (statek s rotundou), Kaple sv. Huberta, Dianin chrám (Rendezvous; lovecký zámeček), Zámeček Belvedér (bývalá bažantnice), Kolonáda na Reistině (monument s vyhlídkou), Zámek Valtice, Pohansko, Zámeček Lány (lovecký zámeček).

Zámek ve ***Valticích*** stojí na místě gotického hradu ze 13. století, který byl později přestaven renesančně a následně ve stylu baroka. Valtický zámek je řazen k nejmohutnějším světským stavbám na Moravě. Park obklopující zámek má rozlohu 23 ha. Od konce 14. století byly Valtice panstvím Lichtenštejnů. Pod zámkem je Zámecký sklep a nedaleko něho Křížový sklep - druhý největší na světě, který byl postaven jezuity.

Z Valtic naše cesta povede do města ***Břeclav***. Břeclav je důležitá železniční křižovatka. Město, vyrostlé na předhradí středověkého hradu, leželo na důležité cestě do Rakous. Často v historii přecházelo do cizích rukou. Roku 1839 byla Břeclav spojena s Vídní železnicí. Renesanční zámek v Břeclavě, přestavený z gotického hradu, stojí na místě slovanského hradiště, založeného českým knížetem Břetislavem I., na jehož počest nese Břeclav své jméno.

David Janík, Česká republika

MLÁDEŽI

Chvíle modlitby

Ranní modlitby

Jsem šťastný, mám volno. Čas pro sebe, čas pro tebe. Očekávám mnoho - slunce, oblaka, vítr, dálky, přátele. Otevři mi oči pro krásu světa, dej mi pozorný sluch pro hlas stvoření. Děkuji ti za ty dny volnosti. Dej, ať nasbírám sílu, abych byl laskavější. Setkávám se s lidmi, blízkými i cizími, děkuji ti a prosím tě, abych jim dovedl naslouchat, abych se přiblížil jim i jejich světu, abych jim porozuměl, neboť mám čas. Dej mi slova a činy, které dávají radost. Na všech cestách ať je se mnou tvá láska. Dej, ať se vrátím domů bohatý zkušenostmi a novou silou.

* * *

Těším se na tento den a děkuji ti za uplynulou noc a za to, že mohu ve zdraví vstát a jít za svými povinnostmi. Těším se na tento den se vším, co přinese. Shlédni na všechny, které mám rád, s nimiž se dnes setkám, i na všechny, které nesnáším. Ochraňuj mne dnešní den a dej, ať všechno konám dobře a v každém člověku, kterého potkám, ať vidím svého bližního, kterého miluješ. Budu-li slabý, dej mi sílu.

* * *

Dopřej mi chuť k jídlu, Pane, a také něco, co bych jed. Dej mi zdravé tělo, Pane, o nauč mě s ním zacházet. Dej mi zdravý rozum, Pane, ať vidím dobro kolem nás, ať se hříchem nevyděsím, a napravit jej umím včas. Dej mi mladou duši, Pane, ať nenaříká, nereptá, dej, ať neberu moc vážně své pošetilé malé „já." Dej mi, prosím, humor, Pane, a milost, abych chápal vtip, ať mám radost ze života a umím druhé potěšit. *(sv. Tomáš Morus)*

Biblické hádanky

Ze života krále Davida

1. Odkud pocházel David?
- a) z Nazareta
- b) z Betléma
- c) z Jeruzaléma

2. Jak se jmenoval Davidův otec?
- a) Boaz
- b) Obed
- c) Jišaj

3. Jaké bylo Davidovo původní povolání?
- a) zemědělec
- b) pastýř
- c) hudebník

4. Jak zabil David obra Goliáše?
- a) kamenem mu rozbil hlavu
- b) mečem mu usekl hlavu
- c) probodl ho kopím

5. Kolikrát mohl David zabít krále Saula?
- a) jednou
- b) dvakrát
- c) třikrát

6. Jakého hříchu se David dopustil?
- a) cizoložství
- b) vraždy
- c) loupeže

7. Co bylo trestem za Davidovo sčítání lidu?
- a) tři roky hladu
- b) tři měsíce války
- c) tři dny moru

8. Jak se jmenovala matka Davidova syna Šalomouna?
- a) Rút
- b) Támar
- c) Batšeba

9. Kolik let David kraloval?
- a) 27 let
- b) 33 let
- c) 40 let

10. Která biblická kniha popisuje život Davidův?
- a) 1. kniha Samuelova
- b) 2. kniha Samuelova
- c) 1. kniha Královská

Správné odpovědi: 1b, 2c, 3b, 4b, 5b, 6 a+b, 7c, 8c, 9c, 10 všechny

tohoto institutu přijela rovněž z Holandska.

Přede mší svatou navštívil Josef hrob svého otce. Hřbitov byl vzdálen od pódia, na němž stál oltář, jen několik kroků. Se slzami v očích sledovali přítomní dojemnou scénu. Hluboce litovali, že se otec tohoto dne nedožil. Netušili, že Josefův otec vzal s sebou do hrobu velké tajemství.

Zatímco Josefovi bratři o tajném svěcení nic nevěděli, byli rodiče do věci zasvěceni. Otec byl už tehdy těžce nemocen. Polehával, jen s námahou mohl bez cizí pomoci udělat v pokoji několik kroků. Pak se udál zázrak. Není možné nazvat to jinak. Josef pozval rodiče na tajnou primici do Brna. Bylo to v době před Dubčekovou érou. Rodiče Josefa přijeli do Brna autem. Otec byl bez potíží, jako kdyby Pán Ježíš řekl: „Vstaň, vezmi své lůžko a jdi." (Mt 9,6) Mohl se pohybovat, cesta dlouhá přes 100 km ho příliš neunavila, v Brně se pěšky zúčastnil i malé prohlídky města a bez větších nesnází zvládl schody, které vedly do restaurace, kde jsme si zajistili oběd. Přitom nebylo v předcházející noci pomyšlení na spánek.

V budově eucharistiánského kláštera je v prvním poschodí kaple. Má okna do kostela i na ulici. Můj pokoj byl v hořejším poschodí. V noci byla všechna okna ověšena dekami, aby ani paprsek světla nepronikl navenek. Přípravy probíhaly s krajní obezřetností. Ploužili jsme se neslyšně jako Indiáni na válečné stezce. Ostatní obyvatelé domu nesměli nic zpozorovat.

O půlnoci sloužil Josef v kapli při zavřených dveřích mši svatou. Rodiče přijali z jeho rukou Tělo Páně a primiční požehnání. Monika a Regina asistovaly jako primiční družky. Byly oblečeny v dlouhé bílé šaty a zahaleny závojem. Kdyby nás někdo nepovolaný před kaplí překvapil, aspoň by je hned nepoznal. V nejhorším případě bych se k „ilegální" celebraci přiznal já. Že jsem knězem, to už úřady věděly, o Josefovi ještě ne.

Bohu díky! „Katakombální" bohoslužba proběhla hladce, bez potíží. Pán Ježíš a jeho Matička drželi nad námi ochrannou ruku.

Když se Josefův otec vrátil do Borové, vrátila se v plném rozsahu i jeho choroba. Zanedlouho ukončila jeho bohulibý život

* * *

Pohled do minulosti nemohu dovršit jinak než vděčným pohledem k nebesům:

„Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, zpívejte mu, pějte žalmy, přemýšlejte o všech jeho divech, honoste se jeho svatým jménem, ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina!" (Ž 105, 1-3)

Konec románu na pokračování:

P. Leo Kuchař SSS

Průlet ve stínu radaru

Vzpomínky na dvě tajná kněžská svěcení
za dveřmi sousedovými

chtěli nacisté sprovodit ze světa. Bránil jsem se zuby nehty, přičemž jsem se ustavičně odvolával na ústavu a zaručenou náboženskou svobodu. Vyvracel jsem vehementně jeho názory a výklady a nelítostně odkrýval slabiny a rozpory v jeho argumentaci. Mé mnohomluvné protiútoky se neminuly účinkem. Podařilo se mi protivníka zahnat do defenzívy. Byly na něm patrné známky nejistoty a rozpaků. Ztrácel pevnou půdu pod nohama? Obával se, že se jeho důmyslná konstrukce sesype jako domek z karet? V tomto výhodném okamžiku jsem učinil taktický ústupek. Přiznal jsem svou vinu ve smyslu par. 178 tr. zákona, stihajícího „maření dozoru státu nad církvemi." Horní hranice trestu: dva roky odnětí svobody.

Major Novák uvítal mé doznání a s ulehčením si oddechl. Byl to pro něj v jistém smyslu záchranný člun. Ihned sedl k psacímu stroji a začal sestavovat protokol. Zdlouhavá procedura. Nejen že ťukal jedním prstem, ale každé písmenko musel pracně hledat po celé klávesnici. Každou stránku protokolu jsem musel podepisovat jednotlivě. Když jsem došel k poslednímu listu, zvedl jsem se, podal soudruhu majorovi ruku a rozloučil se s ním. Nikdy nezapomenu na jeho vytřeštěný zrak.

„Půjdu domů," prohlásil jsem. „Můj trestní čin spadá pod amnestii z května 1960. Trestní řízení musí být zastaveno. Nesmíte v něm pokračovat."

Amnestie byla vyhlášena měsíc po mém svěcení a vztahovala se na všechny trestné činy, jejichž trestní sazba nepřesahuje dva roky odnětí svobody. Major Novák na amnestii šest let starou buď zapomněl, nebo v mém případě nepočítal s její účinností. Chytil se do vlastní léčky. Protokol už změnit nemohl. Nechtěl přiznat svou porážku a vypadalo to tak, že se neovládne a že se na mne vrhne jako rozzuřený tygr. V příhodném okamžiku se ozval telefon. Major chvíli naslouchal, pak zbledl. „Můžete jít domů," obrátil se na mne. Sám mne provedl bludištěm bezpečnostních zařízení k východu. Skřípal zuby a u dveří ještě zasyčel: „My se ještě uvidíme!"

Tři dny trval tanec ve strašidelném zámku. Obrovský kámen mi spadl ze srdce. Již se nebudu muset úzkostlivě starat, aby mé kněžské svěcení zůstalo utajeno. Přesto jsem s celou záležitostí nechtěl ještě jít na veřejnost. Nebylo všem dnům konec. Major Novák roztočí všechna kola, aby odčinil svou porážku a pomstil se mi. Nad hlavou mi stále ještě visel Damoklův meč Poznaňského veletrhu. Jestliže vyjde najevo, že Josef byl vysvěcen na kněze, nezachrání mne žádná amnestie. Jako „organizátor" trestného činu bych se dostal z deště pod okap.

Ostatně jsem si na Josefa nevzpomněl jen já. Bdělé oko státní moci se již zkoumavě rozhlíželo i po něm.

Doma jsem si pustil desku s polskými koledami a oslavil vánoce s pocitem nesmírné úlevy.

„ČERT A KÁČA"

Nežli dravci svou kořist napadnou, obyčejně kolem ní krouží. Pro StB bylo načase, aby věnovala zvýšenou pozornost Josefovi. Podezřelých okolností bylo více než mnoho. Josef byl mým přítelem, sdílel mé smýšlení, chodil do kostela, byl se mnou v Polsku, rozešel se se svou „snoubenkou." Avšak na Leninku nebyl předvolán on, nýbrž Monika, jeho „Prodaná nevěsta."

Monika byla flegmatička. V tom se jí vyrovnal málokdo. Svým neotřesitelným klidem uváděla okolí buď na pokraj divé nepříčetnosti nebo do stavu tupé rezignace - podle okolností... Názorný příklad: Kamsi jsme jeli. Všichni už seděli ve vlaku. Monika ještě nepřišla. Výpravčí už zvedal výpravku. Monika si to šinula pomalým krokem po nástupišti. Otvírám prudce okno: „Moniko, rychle! Vlak už odjíždí!" Ani sto-

py, že by Monika zrychlila pohyb. Rval jsem si vlasy. Tehdy jsem ještě nějaké měl.

Nyní seděla na „Lenince." Pozvali ji na „pohovor," mírný to opis pro tvrdý výslech. Major Novák nebyl sám, byl obklopen svými pobočníky. Na pořadu byl křížový výslech. Monika znehybněla a její duch se okamžitě uchýlil do nedobytné tvrze vnitřní neotřesitelnosti. Ani vlídné domluvy, ani divoký křik a hrozby ji nemohly přimět k tomu, aby spustila padací most nebo otevřela pancéřové dveře své duševní nepohnutelnosti. Čím více orgánové namáhali své orgány a vzájemně se předstihovali v divokém řevu, tím více se oddávala niterné činnosti blažívého nazírání.

Pojednou major Novák ustrnul. On ani jeho náhončí nevěřili svým očím. Monika vytahuje z kabelky růženec, zbožně se křižuje a posunuje prsty perličku za perličkou. „Zbláznila jste se!" okřikuje ji rozlícený major. „Je pátek, tři hodiny odpoledne. To se vždycky modlím bolestný růženec," zaševelí a pokračuje v tiché modlitbě. Rozdivočelým křiklounům nezbylo, než vyčkat konce pátého desátku. Ani později neuspěli. Monika si chtěla odskočit. Byla to procedura velice složitá. Všechny chodby a dveře byly elektronicky zajištěny a hlídány. Jen oprávnění činovníci ji směli provázet, jinak by neviditelní hlídači nesměli stisknout patřičné knoflíky. Na tiché místnůstce nijak nespěchala. Dozorci, kteří stáli přede dveřmi, ji slyšeli zpívat zbožné písně. Návrat byl týž technicky překážkový běh. Když se konečně octla opět v pokoji, vzpomněla si, že by si potřebovala znovu zajít na místo, odkud se zrovna vrátila. „Referenti" vybuchli.

V této souvislosti si mně vzpomínám na Dvořákovu pohádkovou operu „Čert a Káča."

Káča byla ženská, která šířila děs a hrůzu. Měla „pusinku" jako šlejfířka. Kdo mohl, vyhýbal se jí na sto honů; kdo nemohl a připletl se jí do cesty nebo jen úkosem na ni pohleděl, toho roznesla v zubech a svým jazykem z hadích ocásků rozmělnila na padrť.

Káča se nezalekla ani pekla. Osedlala si raracha a na jeho zádech sjela do podsvětí. Pro pekelný personál nastaly těžké časy. Káča zatápěla chudákům čertům tak, že hadry jen létaly. Sám velký Lucifer prchal horempádem do svých komnat. Pekelníci srdceryvně, se zdviženýma rukama a na kolenou Káču zapřísahali, aby peklo opustila a vrátila se na zem.

Přirovnání platí ovšem jen s určitými výhradami. Monika nevrhala své okolí do propasti strachu a paniky kulometnou palbou rozběsněných mluvidel, nýbrž právě naopak: drásala nervy spoluobčanů kombinací němého a zpomaleného filmu. „Ven, ven! Pryč odtud!" Soudruh major si držel hlavu. Byl to výbuch zoufalství, ale i výzva, na niž Monika reagovala s neobvyklou hbitostí. Zvedla se a vznešeným krokem kráčela ke dveřím. Zmožení muži ji eskortovali na vrátnici. Do místnosti se vrátila smečka zdeptaných rváčů a umlklých řváčů. Byli blízcí nervovému zhroucení.

Estébáci se pohybovali v kruhu. Chtěli vědět, proč byly zrušeny „zásnuby." „Kdo mi vynadá ochechulí, tomu posvítím na cestu!" poučila je Monika se stoickou povznešeností. Vyšetřovatelé na ni doráželi: „Věděla jste, že váš bývalý ženich se stal knězem?" - „Knězem se stal?" opáčila. „A ten šibal mi neudělil ani novokněžské požehnání! Tomu ukážu, až ho uvidím!"

Policisté vypustili pokusné balónky. Pravdu ještě neznali. Chtěli ji na Monice vymámit. Teď měli naspěch, aby zatroubili na ústup. Utlačovatelé, těžící z pověsti své vševědoucnosti, nesmějí dopustit, aby je někdo usvědčil z neznalosti nebo omylu. „Budete držet hubu!" osopil se na ni soudruh major. „My jsme si chtěli pouze ověřit, jak byste se zachovala, kdyby se Josef knězem skutečně stal." Přitom trefili hřebík na hlavičku!

S tak hubenými výsledky se „strážci národa" nemohli spokojit. Rozprostírali

sítě a vystrkovali nadále tykadla na všechny strany. Josefa nechali zatím na pokoji, ale nepustili svou kořist z očí.

Další, kdo seděl na „Lenince" na „horké židli," byla Regina. Chtěli po ní, aby do všech podrobností vylíčila cestu do Poznaně. Úskočná otázka zněla: „Doprovázela jste stále oba přátele, nebo někdy odcházeli i bez vás?"

Nebylo nesnadné uhádnout, oč jim šlo. Byly dvě možnosti: buď výzvědná služba věděla o Josefově svěcení v Poznani a chtěla Reginu jako spolupachatelku zatáhnout do trestního řízení; nebo to ještě nevěděla, sledovala pouze slibnou stopu a chtěla z Reginy vypáčit chybějící důkazy.

Regina byla na rozpacích. Jak vyváznout z dilematu? Ze které eventuality vycházet, na kterou alternativu se zaměřit?

Alternativa č. 1: StB zná celou pravdu. Regina přisvědčí, že se od nás ne-hnula. Tím přizná, že o svěcení nejen ví, ale že se ho i zúčastnila. Jako spoluvinice uvízne nezadržitelně ve spárech obludného justičního Molocha.

Alternativa č. 2: Bezpečnost sice Josefa podezřívá, nemá však jistotu. Regina prohlásí, že ví o každém našem kroku. Může vystoupit jako svědkyně, potvrzující naši „nevinu." Jinými slovy: v Poznani se nepřihodilo nic neobvyklého. Regina zvolila zlatou střední cestu: stále nás doprovázela, v noci ovšem tvrdě spala. Tato otevřená zadní dvířka zachránila ji i nás. Major Novák neuvážil, že by se kněžské svěcení mohlo udělovat i o půlnoci.

Kupodivu nechali na pokoji i mne. Byl major Novák přesvědčen, že by si na mně vylámal zuby? Obával se, že by měl ostudu podruhé? Tak či onak, mohl jako pavouk v pavučině klidně číhat dál. Jestliže jim Josef padne jako zralý plod do klína, zadrhne se smyčka i kolem mého krku. Bylo pět minut před dvanáctou. Než se dravci mohli vrhnout na kořist, přišel Dubček a s ním „pražské jaro." Josef vyvázl bez pohromy.

NAČASOVANÁ BOMBA V BOROVÉ

Rok 1968 přinesl Československu „pražské jaro." Teplý vánek svobody zahřál celou zemi.

Tištěnými oznámeními jsme sdělovali - Josef a já - příbuzným, přátelům a známým, že jsme byli z milosti Boží vysvěceni v Polsku na kněze.

Do Borové u Poličky, Josefova rodiště, došlo oznámení v sobotu. Poštovní úřad byl zavřený a pošta se neroznášela. Farář, bydlící v sousední obci, zprávu dostal a ohlásil ji slavnostně při nedělní bohoslužbě v Borové. Josefovi sourozenci a jejich rodiny se dověděli nečekanou novinku z kazatelny. Ve farnosti zaúčinkovala jako časovaná bomba. Zprvu tomu nechtěl nikdo uvěřit. Šlo o předčasný aprílový žert nebo o záměnu? Farář ukázal kartičku. Josefovi příbuzní nechtěli čekat do pondělka. Poštmistr musel odemknout úřadovnu a vydat došlou poštu. Teprve potom se rozptýlily poslední pochyby a ustoupily nesmírnému údivu.

V létě směl Josef oficiálně slavit svou primici doma. Slavnostní bohoslužba se konala pod širým nebem. Primičním kazatelem jsem byl já. Malý venkovský kostelík by sotva pojal zástupy účastníků. Jen Josefovo rozvětvené příbuzenstvo by kostel zaplnilo do posledního místa. Kolem primičního oltáře se shromáždila nejen celá farnost, ale i četní návštěvníci ze širokého okolí. Všechny překvapil i velký počet kněží, kteří provázeli primicianta od rodného domu k oltáři. Průvod se ubíral i kolem přenosového vozu Čsl. televize. Nechyběli ani hosté ze zahraničí. Z Holandska přicestoval už zmíněný bývalý generální představený eucharistiánů P. Spiekman. Založil před lety eucharistický sekulární institut „Servitium Christi." Generální představená

HAPPY BIRTHDAY, pane ČERMÁKU...

Dne 7. července tohoto roku oslavil v Chicagu svých 77 roků exulant HELMUT ČERMÁK, bývalý příslušník československé jednotky britského královského letectva RAF (Royal Air Force). V té sloužil jako navigátor od roku 1943 až do posledního dne války. To už měl za sebou jako nejmladší český zahraniční voják tři roky bojové služby v československé jednotce na Středním východě. Po plných šest měsíců se na př. účastnil bojů o Tobruk, obklíčený německou armádou „lišáka pouště," generála Rommela a jednotkami Italů.

Po válce se Helmut vrátil do Prahy a jako zkušený navigátor se stal zaměstnancem Československých aerolinií (ČSA). V té době potkal svou budoucí ženu Hanu, která se po osvobození americkou armádou vrátila z nacistického koncentračního tábora, kde zahynula většina členů její rodiny.

V létě 1950 byl dosazen na místo ředitele ČSA v Praze neblaze proslulý soudruh Horn, a Helmut Čermák, jako bývalý „západák," byl

Helmut Čermák za války 1943 v Anglii

Manželé Helmut a Hana Čermákovi - Praha 1947

okamžitě z ČSA propuštěn spolu s ostatními „nespolehlivými živly." Byl přidělen do továrny v Praze na Smíchově, kde pracoval jako dělník. Helmut a Hana cítili čím dál tíživěji útlak bolševické hrůzovlády. Hana, která za nacistické okupace prošla řadou těch nejhorších koncentráků, se děsila pomyšlení, že by měla projít stejnou zkušeností znovu, tentokrát ve znamení rudé hvězdy, která vystřídala hákový kříž. Oba se pevně rozhodli opustit svou vlast, která se po roce 1948 stala zásluhou domácích bolševických zrádců součástí „sovětského ráje."

Po delších přípravách a čekání na vhodnou příležitost tato konečně nastala. Dne 23. března 1953 se jim s pomocí několika nejbližších přátel z ČSA podařilo na palubě letadla „Dakota," které jinak létalo na pravidelné lince Praha - Brno, změnit kurs a přistát za dramatických okolností ve Frankfurtu nad Mohanem. Šlo vlastně o jeden z prvních úspěšných „únosů" českého letadla...

Pozornost svobodného tisku na Západě přinesla tehdy nadšené reportáže o úspěšném útěku statečných lidí, toužících po svobodě. Zvrhlý bolševický režim jejich touhu žít jako svobodní lidé odměnil rozsudkem smrti pro oba manžele! Tato lidská dvojice manželů Čermákových představuje úděsnou, téměř symbolickou odyseu, jíž se musela protrpět životem v éře tak zvaného pokroku. Dva nejnelidštější systémy vlády v celé historii lidstva, nacismus a bolševismus, prováděly své perverzní experimenty na mnoha dalších milionech lidských „morčat" po větší část našeho století.

To, co jsem uvedl, je pouhý nástin životního scénáře rodiny Čermákovy, která žije od podzimu roku 1953 ve svobodné zemi, v Americe, v západním předměstí města Chicaga. Jejich jediná dcera Vivian úspěšně vychovává dva syny, studenty, kteří díky odvážnému rozhodnutí jejich dědečka a babičky před téměř půl stoletím mohou dnes žít ve svobodné, štědré zemi. Tato vlast jim dává slastnější a radostnější životní perspektivu než ta, která byla osudem vnucena jejich prarodičům.

Jménem všech přátel přejeme našemu jubilantovi a celé jeho rodině, byť drobátko se zpožděním, mnoho dalších let klidného a spokojeného života ve snesitelném zdravíčku.

Upřímně,

Vlasta a Eva Folkeovi (Chicago)

Vyznamenání Helmuta Čermáka

Former resident appointed auxiliary bishop of Cleveland

Right Rev. Abbot Roger W. Gries, OSB, of the Benedictine Order of Cleveland, was appointed an Auxiliary Bishop for the Cleveland Catholic Diocese by Pope John Paul II on April 3, 2001. At the same time, Prior Anselm Zupka, OSB, was named administrator for the Benedictine Order of Cleveland.

The celebration ceremony will be June 7, 4 p.m. at St. John Cathedral in downtown Cleveland.

Gries, who was instrumental in the decision to keep Benedictine High School in Cleveland's Buckeye-Woodland neighborhood, will serve as Auxiliary Bishop in the inner city of Cleveland.

"It was with great joy that I received the news about my appointment," said Gries. "My words echoed Mary's. 'Be it done to me according to your will.'"

Gries and the other Auxiliary Bishops - the Rev. A. Edward Pevec, the Rev. A. James Quinn and newly appointed Rev. Martin J. Amos - will represent Bishop Anthony Pilla at mass and at meetings and bring back information to him from the eight-county diocese.

Bishop Pilla said the decision to approve the two new Auxiliary Bishops took the hierarchy in Rome about a year to make as they had to review a list of candidates' names that had been submitted.

"Bishop Amos and Bishop Roger are gracious gentlemen, well-educated, with great prudence, integrity and sound judgment," said Pilla. "I know them to be men of solid spirituality who are well-balanced."

Gries was born March 26, 1937 in Maple Heights. Mother was Czech (Soukupová) and father German. A member of St. Wenceslaus Church, he attended that grade school and graduated in 1950.

At Benedictine High School he was an honor student and captained the 1953 East Senate championship football team. As a senior in 1954, he was voted "Mr. Benedictine" by the student body for best exemplifying the ideals of Benedictine High School.

He graduated from St. John's University in Minnesota in 1959 with a bachelor's degree in philosophy and education and received a master's in education from Loyola University in 1964.

Gries entered the novitiate in July 1956 and professed his vows as a monk in July 1957. He solemnly renewed his final vows for life as a Benedictine monk in July 1960 and was ordained to the priesthood on May 18, 1963 by Bishop Clarence Elwell at St. John's Cathedral in Cleveland.

Gries began teaching at Benedictine in 1964. In 1977 he was named Prior of St. Andrew Svorad Abbey by Abbot Jerome Koval, OSB. He was elected Abbot on June 9, 1981. He also has served as the school's president. By the time his tenure as an educator had ended, he had served as a math teacher, football coach, transportation director, assistant principal and principal.

Last October Gries was honored as Catholic Man of the Year by the Greater Cleveland Knights of Columbus. The award was presented by Bishop Pevec, a previous recipient.

For many years Gries provided pastoral assistance on weekends at various churches, most notably Holy Family Church in Parma from 1969 to 1981, and St. Hyacinth Church from 1981 to 1997.

Bishop Roger Gries OSB

Gries is a much sought-after speaker among religious organizations and has a busy schedule providing the sacraments of Confirmation and Matrimony. He also is chaplain to the Maple Heights Knights of Columbus and honorary chaplain for the Carmona Caravan of the Order of Alhambra, as well as protector to the First Catholic Slovak Men's Union.

Gries also is a member of the Slovak Catholic Sokol, the First Catholic Slovak Ladies Association, Cleveland Diocesan Presbyteral Council, College of Consultors, the Alliance for International Monasticism board of directors and he is a board member for the Buckeye Area Development Corp.

In past summers Gries was a guest speaker for the International Monasticism (AIM USA) which supports the 20 English-speaking Benedictine and Cistercian monasteries in Africa, Asia and Latin America. Their members form centers of prayer, education, health and agriculture in some of the poorest regions of the world.

Malpe Heights Press

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION Čtrnáctideník České katolické misie v Chicagu – Vydává Česká katolická misie při farnosti Panny Marie Svatohorské, 2414 S., 61st Ave., Cicero, IL. 60804. Published bi – weekly by: Czech Catholic Mission at Our Lady of the Mount Parish, 2414 S. 61st Ave., Cicero, IL 60804. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 656 - 7472, E-mail: czechmission@designtrax.com Řídí – Editor: Fr. Dušan Hladík s redakční radou. Application to mail at periodicals postage rates is pending at Chicago, IL. POSTMASTER: Send address changes to: HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION, P.O. Box 508 576, Cicero, IL 60804. Roční předplatné (25 čísel) – Subscription prices per year (25 issues): USA $35, Canada $38, Cizina $40, letecky + $30. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

Kutná Hora, a town of oscillating glory and wealth

Kutná Hora lies approximately 70 km southeast of Prague. Today this provincial town of some 22,000 inhabitants contains over 300 protected landmarks and, thanks mainly to the magnificent Gothic Church of St. Barbara, it holds a prominent place on the UNESCO World Heritage List.

The Kutná Hora region has been continuously settled since the younger Stone Age (from 6,000 B.C.) as proved by rich archeological finds. The history of Kutná Hora is inextricably linked to the mining of silver ore. The main silver deposits were discovered in the second half of the 13th century, which started the road to prosperity. At the end of the reign of Přemysl Otakar II. (1253-1278) the name of the original mining community Cathna Antiqua (Latin) – Stará Kutna (Old Cowl in English) – Kuttenberg (German) was derived from an old Czech word „kutati" = to dig, to prospect, to search for ore and possibly also from another Czech word „kutna" = cowl, hood, a special hooded garment worn by monks and miners.

Around 1290 the legendary „Silver Rush" (similar to the American „Gold Rush") took place along with all its detrimental aspects. Building activity proceeded chaotically with randomly grouped wooden shacks, taverns and food shops, while heavy smoke drifted from smelting works and mining shafts below. Ultimately a rich royal town grew from this shabby mining community and became a recipient of numerous privileges.

Experienced German miners were invited to settle here and work the rich silver veins. In 1308 king Václav II. founded the royal mint here and sent for Italian craftsmen to run it. The minting reform was carried out along with the royal mining right. King Václav II. introduced a uniform coin for the entire Kingdom of Bohemia, the famous „Prague Grosh" which became a highly desirable hard a stable silver currency throughout Europe. As the center of silver mining and the royal mint, the town generated such enormous wealth that it placed the Bohemian kings among the most influential rulers in Europe. At the turn of the 14th to 15th century the town was a favorite residence of King Václav IV. who issued the Kuttenberg Decree (Kutnohorský dekret) here, a major reform of the Constitution of Prague University, assigning the majority voting rights to Czech nationals. Thanks to its wealth Kutná Hora became the second most important town in the Czech kingdom and competed with Prague in the economic, political and cultural sphere.

However, during the moving region of king Václav IV., his brother, King Sigismund of Hungary, besieged the town, gaining an enormous tribute and pillaging the king's treasury. During the Hussite Wars Kutná Hora witnessed the cruel struggle of the Catholic side represented by German patricians against the Hussite movement, which was accompanied by merciless acts of brutality on both sides. The town was set on fire on two occasions, in 1422 by the retreating King Sigismund's armies who tried to prevent the Hussites from exploiting the local mineral wealth. Two years later the town was burned down by the warriors of Jan Žižka. The royal mint was closed and the mining stopped due to the flight of many German inhabitants. The newly arriving Czech miners succeeded in renewing the mining activity by shifting the focus of operation from the inner parts of the town to farther locations.

In 1448 the Hussite nobleman, George of Poděbrady was appointed to the past of provincial administrator at the Diet at the Italian Court (Vlašský Dvůr) and in 1471 the election of the Czech king, the eldest son of the Polish King Kazimír Wladislav Jagello took place here. When the mines were exhausted at the end of the 16th century, Kutná Hora's wealth and importance came to an abrupt end. When the Swedish armies marched on the town during the Thirty Years' War, they had to be bought off with beer rather than silver. The town never fully recovered, being reduced to less than a third of its former size, its fate sealed by another devastating fire of 1770.

Today the greatest tourist attractions are the architectural landmarks. The dominant feature of the town is the Gothic Church of St. Barbara, the patron saint of miners. Building construction began at the end of the 14th century by the masonic workshop of Peter Parler, the famous architect of St. Vitus cathedral in Prague. The work was completed by Benedict Reid of Piesting during the 16th century. The church represents one of the most original late Gothic designs: 3 tent steeples in the shape of flames, the nave and aisles resting on slim piers and star vaultings. There are valuable mural paintings in the church, including scenes of work in the mines. Sculptural ornamentation includes a 17th century miner. From the ramp by the church there is a magnificent view of the Vrchlice Valley and the town.

Close to the church stands the Baroque Jesuit College with a gallery of sculptures in front of the main facade. Slightly lower is Hrádek, the Lower Castle, originally a fortress of the late 13th century adapted as palace with extensive Gothic halls and an oriel chapel (1504) with mural paintings. The Church of St. James the Greater has a striking silhouette and a tall slim tower of 83 meters. Next to the church is the Italian Court (Vlašský Dvůr) a solid building of Gothic design, originally the Kutná Hora Mint and later the residence of Czech monarchs. The town has a very irregular network of streets and squares. In the 15th and 16th centuries, ostentatious patrician houses were built; the most valuable is the Stone House (Kamenný dům), a 3 story building with an oriel, tall gables and sculptural ornamentation.

Despite its somewhat „roller coaster" ride throughout history, Kutná Hora remains a highly attractive visitors' center.

Czech compatriot

Photo on back page:
Kutná Hora - Church of St. Barbara

